

www.e-rara.ch

**Caspari Bauhini Viri Clariss. Pinax Theatri Botanici sive Index in
Theophrasti Dioscoridis Plinii et botanicorum qui a seculo scripserunt
opera**

Bauhin, Caspar

Basileae, 1671

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-25435>

Caspari Bauhini Pinacis theatri botanici liber primus

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelnformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

CASPARI BAVHINI
PINACIS THEATRI
BOTANICI
LIBER PRIMUS.

SECTIO PRIMA
DE GRAMINIBVS.

RAMEN à gradiendo, quòd geniculatis ramis serpat Dio-
scorides lib. 4. cap. 30. ἀζωσιν nominat: Ut & Theophrastus 1. hist. 10. 4. ejusd. 7.
& 11. & caus. 16. cui 3. hist. 9. πᾶσι dicitur. Ἀζωσιν ὡς τῶν ἀζῶν, quòd in agris
proveniat: Πᾶσι, quòd omnium herbarum frequentissima.

Genera Dioscorid. quatuor facit: Primum ἀζωσιν, alterum καλαμάζωσιν, tertium
quod in Parnasso, & quartum quod in Cilicia, cinna nominatum provenit: quæ à se invicem
tum figura, tum facultate multum discrepat. Et Plinio l. 24. c. 19. Primum geniculatum, alte-
rum Parnassi, tertium aculeatum, quod triplex: Primum cujus in cacumine plurimum quini
aculei, dactylon, alterum quod Ἀίξοο simile, tertium quod tenuius in parietinis & tegulis, quar-
tum denig. Babylonicum, quod juxta vias nascitur. At Theophrastus multas differentias pro-
ponit: posteriores plures agnovère. Verùm tantus in his Naturalis usus, ut præter varietates, à
prisca & recentioribus propositas, longè plures enumeraturi simus, cum in hanc classem Bromi,
Phænicis, Lolij & Avena sterilis species (nam & ipsa Graminei generis sunt) retulerimus: de
quibus ordine, à Gramine canino, cum ejus in Germania Officinis usus sit, initio facto.

GRAMEN CANINUM.

Gramen vocamus ad imitationem Plinij, cui Canaria, quasi à canibus inventa, quâ fastidium deducunt,
vomiturum cum pituita rejicientes: hinc Cynagrostis aliis: & à foliorum primò producentium forma, qui-
busdam Dens Canis dicitur.

I. Gramen caninum arvense, sive Gramen
Dioscorid.

Gramen, Ruel. Dod. Cord. in Dioscor. Cast.

Gramen Dioscoridis, Gesner. hort.

Gramen canarium medicatum, Ad. Lob.

Gramen caninum. Tab. Ger.

Gramen vulgare, Lugd.

Gramin. primi fortè Diosc. species major, Thal.

II. Gramen caninum vineale: primum in
Prodomo.

III. & IV. Gramen caninum longius radi-
catum majus, & minus.

Gramen canarium longius radicatum latiore
panicula, majus & minus, Lob. adv. part. alt.

V. Gramen caninum supinum paniculatum
folio varians.

Graminis I. Dioscor. species minima, Thal.

VI. Gramen caninum supinum panica-
tum dulce: 2. in Prod.

Graminis dulcis nomine, D. Lobelius misit.

VII. Gramen caninum supinum minus.

Gramen caninum supinum. Lob. ico. Ger.

Gramen caninum supinum, 2. Tab.

IX. Gram. caninum maritimum spicatum.

Gramen geniculatum caninum marinum, Lo-
bel. ico.

Gramen caninum tertium, Tab.

Gramen caninum marinum, Ger.

- IX. Gramen caninum marit. spicâ foliaceâ.
Gram. can. longius radicat. marin. 2. Lob. ico.
Gramen caninum quartum, Thab.
Gramen caninum marinum alterum, Ger.
2. a X. Gramen can. marit. spicâ echinatâ, quod
Gramen caninum maritimum asperum, vel 3.
in Prod.
Gramen caninum medicatum marinum spicâ
echinatâ, C. Bauhini, Lob. ad part. alt.
XI. Gram. canin. marit. spicatum: 4. in Prod.
XII. Gram. muror. radice repente: 5. in Prod.

GRAMEN NODOSUM,
à radicis forma.

- I. Gramen nodosum avenaceâ paniculâ.
an Ægilops bulbi genus, Plin. l. 19. c. 5.
Gramen, vel avenæ syl. genus, Gef. col.
Gramen bulbosum nodosum, Ad. Lob. Lugd.
cui & Gramen nodosum, sub alia figura.
Gramen tuberosum, sive nodosum, Cam.
Gramen bulbosum, Tab.
Gramen caninum nodosum, Ger.
Agrostes alterum genus, Dod.
II. Gram. gemmeum seu nodosum secundum.
Perlaro vulgò, & Oryza sylv. Cæs.
an Coix Myconi, Lugd.
III. Gramen nodosum spicâ parvâ, sive no-
dosum tertium: 6. in Prod.
IV. Gram. bulbosum aquaticum: 7. in Prod.
V. Gramen bulbosum ex Alepo: 8. in Prod.

GRAMEN TREMULUM.

- I. Gramen tremulum maximum.
an Phalaris altera, Cæs.
Gram. amourettes majore paniculâ candican-
te, Clus. cur. post.
Colore panicularum variat, est rufescentis,
est albi coloris.
II. Gramen tremulum majus.
Lolium 10. & Ægilops Plinij, Trag.
Ægilops, Gef. hort. Lon.
Graminis 1. genus, Dalech. in Diosc. Ama.
Phalaris pratensis minor, Ad. Lob. ico.
An ourettes tremblantes, Clus. hist.
Phalaris pratensis, Ger.
Gramen polyanthos, Lugd.
Gramen leporinum & tremulum, Tab.
Gramen loliaceum 10. Tragi, Thal.
Variat paniculæ colore viridi, spadiceo.
III. Gram. tremulum min. paniculâ magnâ.
Phalaris parva, Cæs.

Gramen amourett. alterum, Clus. cur. post.
Hoc aliquando in cacumine tres aut qua-
tuor ramulos exiles fundit, semenque triangu- 2. b
lum habet.

IV. Gramen tremul. minus pan. parvâ: 9. in
Prod. Idem diceremus cum Graminis specie
parva Thalij, si nostrum folia pilosa haberet.

V. Gramen paniculis elegantissimis, sive
ἐπ' ἀγρωσις, majus.

Gramen amourettes, quasi amatorium, Clus.
Gramen paniculosum phalaroides, Lob.

Gramen pratense sextum, Dod.

Gramen filiceum seu polyanthos 2. Lugd.

Gramen paniculatum sativum, Tab.

Gramen paniculatum, Ger.

VI. Gram. minimum paniculis elegantiss.
Gramen minimum Dalech. Lugd.

GRAMEN PANICULATUM.

Gramen pratense paniculatum.

- I. Gramen pratense paniculatum molle.
Gramen lanatum Dalechampij Lugd.
Gramen paniculatum molle, Lob. adv. part. alt
Gramen equinum, sive Hippagrostis Gesneri
cum hoc plurimum convenit.
Gramen albicans lanuginosum molle, Cam.
II. Gramen prat. paniculatum majus, latio-
re folio: *πρία* Theoph.
Gramen vulgò cognitum, Trag. ico.
Gramin. 2. genus Dalech, in Diosc.
Gramen pratens. majus vulgatius, Ad.
Gramen pratens. vulgatius, Lob. Lugd.
Gramen pratense primum, Dod.
Gramen, Lon. commune, Thal.
Gramen alterum & vulgare, Tab.
Gramen pratense, Ger.
an per Chulem Garzias hoc gramen intellexi?
Clus. not. ad Garz.
III. Gramen pratense paniculatum majus
angustiore folio: 10. in Prod.
Variat paniculâ & glumis longioribus.
IV. Gramen Ungaricum Busbequij in iti-
nerario Constantinopolitano.
V. Gramen pratense paniculatum medium.
Gramen minus, Ad. Lob. ico. Tab.
Gramen pratense secundum, Dod.
Gramen pratense minus, Ger.
Variat latiore & angustiore folio.
VI. Gramen pratense paniculatum minus.
Gra-

Gramen paniculatum minus, Tab.
Gramen minimum album & rubrum, Ger.
Variat hoc paniculâ & culmis purpurascen-
tibus & albis.

VII. Gram. paniculâ multiplici: 11. in Prod.
Majus & minus reperitur Monspessuli, &
Gramen minus duriusculum nominatur.

Gramen paniculatum arvense.

I. Gramen arvense paniculâ crispâ.
Gramen, Matth. Lugd.
Gramen minimum Xerampelinum, Ad. Lob.
ico. Lugd.

Gramen minimum, Lugd.
Gramen bulbosum Dalech. Lugd.

II. Gramen paniculâ pendulâ aureâ.
Gramen aureum Dalech. Lugd.

III. Gramen segetum altifs. paniculâ sparsâ.
Gramen segetum paniculâ speciosâ latiore,
Lob. ico.

Gramen segetale, Tab. Ger.
an Gram. caule geniculato, Thal.

IV. Gramen segetum paniculâ arundinaceâ.
Gramen loliaceum 8. Tragi, Thal.

Agrorum venti spica, Lob. ico.
Gramen pratense 3. Dod.

Gramen harundinaceum. Ger.

Variat paniculâ flavescente & spadiceâ.

*Gramen paniculatum montanum
& sylvestre.*

I. Gram. montanum paniculâ spadiceâ de-
licatiore: 12. in Prod.

II. Gram. paniculatum odoratum 13. in Prod.

III. Gramen paniculatum folio variegato.

Gramen fulcatum, Ad. Lob. ico. Lugd.

Gramen striatum, Lon. Ger.

Gramen pictum, Cam. Tab.

Variat in colore foliorum.

IV. Gram. sylvar. panic. altifs. 14. in Prod.

Gramen paniculat. aquaticum.

I. Gram. palustre paniculatum altissimum.
Gramen aquatic. harundin. paniculat. Tab.

Gramen majus aquaticum, Ger.

II. Gramen palustre paniculâ speciosâ: 15.
in Prod.

III. Gram. palust. panic. minus: 16. in Prod.

IV. Gramen aquatic. paniculat. latifolium.
Lolij nonum genus, Trag.

Gramen majus aquaticum, Lob. ico.

Graminis arundinacei alia species, Thal.

Gramen harundin. paniculatum, Tab. Ger.

GRAMEN SPICATUM.

Gramen spicatum aquaticum.

I. Gramen aquatic. fluitans multiplici spica.
Αἴρωσις ποτάμῳ.

Gramen anatum, Trag.

Gramen aquis innatans, Lob. ico.

Gramen fluviatile, Tab. Ger.

II. Gramen aquat. geniculatum spicatum.

Gramen aquatic. spicatum, Lob. ico.

Gramen fluviatile album, Tab.

Gramen fluviatile spicatum, Ger.

III. Gramen maritim. fluitans cornutum:
17. in Prod.

Gramen cristatum & spicatum pratense.

I. Gramen pratense cristatum, sive Gramen
spicâ cristatâ læve.

Gramen cristatum C. Bauhini, Lob. ad part. 2.
18. in Prod.

Variat florum colore, communiter ex pallido
flavescentes, aliquando punicei coloris sunt.

II. Gramen spicâ cristatâ subhirsutum:
19. in Prod.

III. Gramen pratense spicâ flavescente.

Gramen anthoxanthon, Lugd.

IV. Gramen pratense spicâ purpureâ ex ut-
riculo prodeunte, vel Gramen folio spicam
amplexante.

Gramen pratense Dalech, Lugd.

V. Gramen spicatum folio aspero.

Gramen spicatum. Dalech. Lugd.

Variat folio nonnunquam articulato, & flo-
ribus, qui apud nos pallidè lutei, in pratis mon-
tium frigidorum subrubei sunt.

VI. Gram. caryophyllatæ folijs spicâ divulsâ.

Gramen spicatum folijs Vetoniceæ, Lob. ico.

Graminis loliacei octavi 4. species, Thal.

Gramen nigrum, Lugd.

Gramen caryophylleum, Tab.

Reperitur majus in pratis humidis, minus
in siccis.

VII. Gramen caryophyllatæ folijs spica
squamata.

Graminis loliacei 8. alia perpusilla species,
Thal.

Hujus figuram priori junxit Lobel. in icon.

Gramen spicatum montanum & nemorosum.

- I. Gramen spicatum angustifol. montanum: 20. in Prod.
- 4.a II. Gramen sylvatic. angustifol. spicâ albâ: 21. in Prod.
- III. Gramen caryophyllatum nemorosum spicâ multiplici: 22. in Prod.
- IV. Gramen caryophyllatum montanum spicâ variâ: 23. in Prod.
- V. Gramen caryophyllatum alpinum. Gramen alpinum Rabinum, Gef. hort. Gramen Rabinum, Ad. (vel Ravifium montanum,) Tab.
- VI. Gramen spicatum folijs & spicis hirsutis mollibus.

GRAMEN TYPHOIDES.

Ἀγρωστὶς τυφοειδῆς.

- I. Gramen typhoid. maximum spicâ longissimâ: 25. in Prod.
an Stelephuros Theophrasti, Ang.
- II. Gramen typhoides molle.
Gramen alopecuroides, Lob. ico.
Gramen alopecurinum 1. Tab.
Gramen alopecuroides minus, Ger.
- III. Gramen typhoides asperum primum.
Gramen typhoid. asperum majus, fortè Thalij.
Gramen typhinum 1. Tab.
Gramen typhinum majus, Ger.
- IV. Gramen typhoides asperum alterum.
Gramen typhinum, Lob. Lugd.
Gramen pratense 7. Dod.
Gramen typhinum 2. Tab.
Gramen typhinum minus, Ger.
- V. Gramen typhoid. spicâ angustiore.
Gramen alopecuroides minus alterum, Lobel. icon.
Gramen alopecurinum 2. Tab.
Gramen alopecurinum minus, Ger.
Variat spicâ longiore & brevior.
- VI. Gramen typhoides culmo reclinato.
Gramen alopecuroides minus, Lob. ico.
Gramen alopecurinum 3. Tab.
Gramen alopecurinum majus, Ger.
- VII. Gramen typhoides spicâ multiplici.
Calamagrostis prima, Trago descrip.
Gramen typhinum 3. Tab.
Cyperus typhinus, Ger.

GRAMEN PHALAROIDES.

- I. Gramen phalaroides majus, sive Italicum.
Gramen phalaroides 2. Lob. ico.
Gramen phalaroides, Tab.
Gramen alopecuroides majus, Ger.
- II. Gramen phalaroid. minus, sive Hispan. 26. in Prod.
- III. Gramen phalaroides spicâ molli, sive Germanicum: 27. in Prod.

GRAMEN ALOPECUROIDES.

- I. Gramen Alopecuroides spicâ rotundiore: Ἀλοπέουρος Theoph. Cauda vulpina Plinij.
Alopecuros Theoph. Ang.
Cauda vulpis Monspeliens. speciosior, Ad.
Alopecuros, Dod. Lugd. Tab. Cam. Ger.
Alopecuros altera, Lob. ico.
Cauda vulpina, Cæf.

Variat: Creticum enim spicâ est majore, & ad tactum delicatior.

- II. Gram. Alopecuros minor spicâ longiore.
Alopecuros longâ spicâ, Tur.
Cauda vulpina Monspel. Ad. Lob. ico.
Alopecuros major, Tab.

Variat magnitudine & spicarum longitudine, quæ in altera longior, in altera brevior & rotundior.

- III. Gramen Alopecuros major spicâ longiore.

Juncus marinus gramineus folijs schœnanthi, Ad. Lob. ico. Lugd.

Schœnanthum adulterinum, Tab. Ger.

- IV. Gramen Alopecuroides Anglobritann. maximum.

V. Gramen Alopecuroides Africum.

Utriusq; iconem D. Lobelius ad me misit, & in Illustrat. plantarum descripturum monuit.

- VI. Gramen Alopecuroides spicâ asperâ.
Gramen echinatum Dalech. Lugd.

GRAMEN TOMENTOSUM.

- I. Gramen tomentosum spicatum.
Gram. tomentosum, Alopecuros vera Theoph. & Plinij, Lugd.

Gramen spartheum 2. & Schœnanthinum, Tab.
Juncus marinus gramineus, Ger. tit.

- II. Gram. pratens. tomentos. paniculâ sparsâ.
Gnaphalium Diosc. Trag.

Typha Diosc. Ang.

Juncus bombycinus, Ad. Lob. ico.

Gramen eriophorum, Dod.

Linum pratense, Gef. col. Lon.

Gnaphalium Tragi, Lugd.

Pseudolinum, Cast. icon.

Gramen junceum lanigerum, Thal.

Gramen tomentosum, & Linagrostis, Tab.

Gramen tomentarium, Ger.

Nonnunquam contractis pediculis tanquam pappus conspicitur.

III. Gramen tomentosum alpinum & minus: 28. in Prod. ex Rhætia D. Burserus attulit.

GRAMEN SPARTEUM.

Αἰνόσπαρον, Theoph. Spartium Plinio.

I. Gramen sparteum 1. paniculâ comosâ.

Spartum Plinij, Cluf. Lob. Lugd.

Spartum herba, Dod.

Spartum Plinij 1. Tab. Ger.

Juncus Ibericus sive Hispan. Dalech. in Plin.

II. Gramen spart. 2. panicula brevi folliculo inclusâ.

Spartum herba alterum, Cluf. hist.

Spartum alterum Plinij, Lob. Lugd. Tab. Ger.

Sparti herbæ alia species, Dod.

III. Gramen sparteum spicatum folijs mucronatis longioribus, vel spicâ fecalinâ.

Spartum tertium, Cluf. Lugd.

Spartum herba 3. maritimum, Cluf. hist.

Spartum nostras, Lob.

Spartum 5. & Plinianum 3. Tab.

Spartum Anglicanum, Ger.

IV. Gramen sparteum spicatum folijs mucronatis brevioribus.

Gramen sparteum 1. Tab.

Spartum Anglicum 2. Ger. tit.

V. Gramen sparteum spicatum latifolium.

Spartum nostras alterum, Lob. ico.

Spartum 6. vel Plinianum 4. Tab.

Spartum herba 4. Batavicum, Cluf. hist.

VI. Gramen sparteum juncifolium.

Spartum nostras parvum, Lob. ico.

Spartum 7. vel Plinianum 5. Tab.

VII. Gramen sparteum Basileense capillaceo folio: 29. in Prod.

VIII. Gramen sparteum minus, vel Hollandicum: 30. in Prod.

IX. Gramen sparteum Monspeliacum capillaceo folio minimum: 31. in Prod.

X. Gramen sparteum setas equinas referens: 32. in Prod.

Ex Java Insula allatum: ejus videtur mentio facta in Clusij curis posterioribus, sub herbâ, Sparto Hispanico, non absimili.

XI. Gramen sparteum pennatum,

Spartum Austriacum, Cluf. pan.

Gramen 9. vel junceum, Dod.

Gramen pinnatum, Dalech. Lugd.

5.b

Variat juba colore: est flavo, & etiam candido.

XII. Gram. spart. variegatum: sub 33. in Prod. Sparti nomine D. Jungermannus misit.

GRAMEN JUNCEUM ET

Spicatum.

I. Gram. foliolis junceis oblongis, radic. alba Gramen junceum Dalech. Lugd.

II. Gramen foliolis junceis brevibus majus radice nigrâ: 34. in Prod.

III. Gram. foliolis junceis brevibus minus. Exile gramen durius, Lob.

Gramen exile, Lugd.

Gramen minus duriusculum, Tab. Ger.

IV. Gramen exile Nicæum: de quo paucis. Busbequius in suo Itinerario.

V. Gramen foliolis junceis radice jubatâ.

Gramen exile durius Nortvegicum aut Danicum, Lob. ad par. 2.

VI. Gramen palustre junceum racemoso femine: 35. in Prod.

VII. Gramen junceum polystachion.

Gramen junceum 2. vel junceum aquaticum majus, Tab.

Gramen junceum aquaticum Ger.

IX. Gramen junceum folio articulato sylvaticum.

Gramen junceum 1. vel sylvaticum nemorosum, Tab.

Gramen junceum sylvaticum, Ger.

IX. Gramen junceum folio articulato aquaticum.

Gramen aquat. alterum, Lob. ico.

Arundo minima, Lugd.

Gramen junceum polycarpon, Thal.

Gramen aquaticum, Tab. Ger.

Habetur majus & minus Thalia monente: in majore, post scenifecium, caulis novus palmaris excrescit, cui non amplius capitula corymbacea insident, sed utriculi unciales paleacei in capillamenta fissi, modo virides, modo purpurascens: rarissimè cum corymbis utriculi reperiuntur.

X. Gramen junceum folijs & spicâ junci.

- Gramen junceum maritimum, Lob. ico. Ger.
 Gramen junceum tertium, Tab.
 XI. Gram. junceum folijs & spica junci minus.
 Gramen junceum marinum densè stipatum,
 Lob. ico.
 6. a Gramen junceum ζ , vel aquaticum minus, Tab.
 Gramen junceum marinum, Ger.
 XII. Gramen junceum montanum capite
 squamoso: 36. in Prod.
 XIII. Gramen junceum minimum capi-
 tulo squamoso: 37. in Prod.
 XIV. Gramen junceum minimum alterum
 38. in Prod.
 XV. Gramen junceum minimum mariti-
 mum: 39. in Prod.
 XVI. Gram. junceum spicatum seu trigloch. in.
 Calamagrostis 2. Trag. ico.
 Calamagrostis 4. Lugd.
 Carex minus, Lon. quoad 2. fig.
 Gramen mixtum ex Junco & Gramine, Thal.
 Gramen marinum spicatum alterum, Lob. ico.
 majus, Cam.
 Gramen marinum spicatum, Ger.
 Gramen trigloch. Dalech. Lugd.
 Gramen junceum 4. vel spicatum, Tab.
 XVII. Gramen spicatum alterum.
 Gramen marinum spicatum, Lob. ico.
 Gramini montano spicato simile in maritimis
 Flandriæ, Cluf. pan.
 Gramen aquatic. spicatum, Tab. Ger.

GRAMEN CYPEROIDES,
 Spicatum & paniculatum.

- I. Gramen cyperoides latifolium spicâ ru-
 fa: sive caule triangulo.
 Graminis 4. genus, Trag.
 Gram. cyperoides, Lob. Lugd. Cam. Tab. Ger.
 Gramen triangulum, Lugd.
 Carex Tragi, Lugd.
 II. Gramen cyperoides latifolium spicâ spa-
 diceo viridi majus: 40. in Prod.
 III. Gramen cyperoides angustifolium spi-
 câ spadiceo viridi minus: 41. in Prod.
 IV. Gramen cyperoides angustifol. spicis
 longis erectis.
 Gramen palustre majus, Lob. ico.
 V. Gram. cyperoides spicâ pendulâ brevior.
 Pseudocyperus, Gef. hort. Lob. ico. Dod.
 Pseudocyperus $\delta\lambda\iota\gamma\acute{o}\mu\alpha\rho\pi$, Thal.
 Gramen aquaticum, Lugd.
- Majus & minus habetur.
 VI. Gramen cyperoides spicâ pendiculâ
 longiore & angustiore: 42. in Prod.
 VII. Gram. cyperoid. paniculâ sparsâ majus.
 Gram. cyperoid. aquat. vulgatius, Lob. ico. Ger. 6. b
 Gramen cyperinum majus, Tab.
 Variat paniculâ, in altera compactiore & brè-
 viore, in altera magis expansa & longiore.
 IIX. Gramen cyperoides palust. majus spi-
 câ compactâ.
 Gramen palustre cyperoides, Lob. ico. Ger.
 Gramen junceum triquetrum, Thal.
 Gramen cyperinum palustre, Tab.
 IX. Gramen cyperoides spicis minoribus,
 minus compactis: 43. in Prod.
 X. Gram. cyper. palustre majus spicâ diversâ.
 Gramen cyper. parvum aquatic. Lob. ico. Ger.
 Gramen cyperinum palustre minus, Tab.
 XI. Gramen cyperoides minus paniculâ
 sparsâ subflavescente.
 Juncus exiguus pratensis, Trag.
 Calamagrostis 3. Trag. ico. Lugd.
 Carex minus, Lon. quoad 1. fig.
 Gramen marinum spicatum minus, Cam.
 Gramen cyperoides minimum paniculâ sub-
 flavâ C. Bauhini, Lobelio ad par. 2.
 XII. Gramen cyperoides minus, paniculâ
 sparsâ nigricante.
 Gramen cyperoides minimum nigricante pa-
 nicula, Lob. ad. par. 2.
 XIII. Gramen cyperoides miliaceum.
 Cyperus graminea, Ad. Lob. ico. Lugd.
 Juncus latus, Lugd.
 Pseudocyperus $\pi\omicron\lambda\upsilon\acute{\nu}\alpha\rho\pi$, Thal.
 XIV. Gramen cyperoides maritimum,
 Juncus maritimus, Ad. Lob. ico. Tab.
 Juncus marinus alius Penæ, Lugd.
 Gramen maritimum, Eidem.

GRAMEN ARUNDINACEUM.

- I. Gramen arundinaceum spicâ multiplici.
 Καλαμίσκος Dioscoridis.
 Calamagrostis forte Babylonium, Ad.
 Calamagrostis, Lob. Lugd.
 Gramen arundinaceum, Lugd.
 Gramen arundinaceum majus, Tab. Ger.
 Variat ratione loci: nam quod in arenosis,
 spicâ est crassiore: quod in montosis, dumetis
 humidis, spicâ est tenuiore.
 II. Gramen arundinaceum spicatum.

Gramen harundinaceum minus, Tab. Ger.

III. Gramen arundinaceum paniculâ molli spadiceâ majus.

a Gramen tomentosum, Lob. ico.

Graminis loliacei 8. alia species, Thal.

IV. Gramen arundinaceum panicula molli spadicea minus.

Graminis loliacei octavi tertia species, Thal.

V. Gramen arundinaceum ramosum, plumosum album: 44. in Prod.

VI. Gramen arundinaceum enode majus montanum.

Scirpi primum genus, Trag.

Juncus sylvestris, Lon. ico.

Juncus lychnanthes major, Thal.

Gramen harundin. montanum, Tab.

VII. Gramen arundinaceum enode minus sylvaticum.

Scirpi alterum genus, Trag.

Juncus lychnanthes tenuis major, Thal.

VIII. Gramen arundinaceum maritimum acutissimum.

Oxyagrostis maritima Dalech. Lugd.

GRAMEN NEMOROSUM,

Gramen nemorosum glabrum.

I. Gramen nemorosum paniculis albis capillaceo folio: 45. in Prod.

II. Gramen nemorosum spicâ subnigrâ recurvâ.

Gramen cyperinum nemorosum, Tab. Ger.

III. Gramen nemorosum spica rufescente molli.

Gramen nemorosum 1. Tab.

Gramen sylvaticum, Ger.

IV. Gram. nemorosum spicis parvis asperis.

Gramen sylvaticum 3. Tab.

Gramen sylvaticum minus, Ger.

Variat latiore folio in dumetis, & angustiore in pratis.

V. Gramen nemorosum caliculis paleaceis. Holostium, Matth.

Holostium Matthioli, Lob. ico. Lugd.

Gramen epigonatocaulon, Thal.

Gramen junceum 6. vel bufonium, Tab.

Gramen junceum, Ger.

Duplex est repens: & erectum.

VI. Gramen holost. alpinum minimum: 64. in Prod.

Gramen nemorosum hirsutum.

I. Gramen hirsutum latifolium majus.

Gramen hirsutum nemorosum, Lob. ico. Ger. 7. b

Gramen sylvaticum 4. sive pilosum, Tab.

II. Gramen hirsutum latifolium minus.

Magnitudine potissimum differt: datur & hujus majus & minus.

III. Gramen hirsutum capitulis Pphyllij.

Cyperella Cordi & Pseudocyperi species pumila, Gef. hor.

Gramen exile hirsutum cyperoides, Lob. ico.

Gramen cyperinum pilosum, Tab.

Gramen nemorum Dalechampij, Lugd.

Gramen exile hirsutum, Ger.

Variat folijs latioribus & angustioribus.

IV. Gramen hirsutum capitulo globofo.

Combretum Plinij, Ang.

Herba Luziola vulgo, Cæs.

Gramen lucidum, Tab.

Gramen palustre echinatum, Ger. icon.

V. Gram. hirsut. angustif. majus: 47. in Prod.

VI. Gramen hirsutum angustifolium minus paniculis albis.

Gramen Leucanthemum Dalech. Lugd.

GRAMEN ECHINATUM

& aculeatum.

I. Gramen spicâ subrotundâ echinatâ: vel Gramen echinato capitulo.

Gramen echinatum tribuloides, Colum.

II. Gram. spicâ planâ echinatâ: 49. in Prod.

III. Gram. album capitulis aculeatis Italicum.

Gramen aculeatum. Matth. Cast. Lugd.

IV. Gramen palustr. aculeatum Germanicum vel minus.

Gramen palustre echinatum, Lob. ico.

Gramen aculeatum, Lugd.

Variat spicis longioribus, rotundioribus, sæpe in eadem planta.

V. Gramen palustre aculeatum Italicum vel majus.

GRAMEN DACTYLOIDES

sive Itchæmum.

I. Gramen dactylon Ægyptiacum.

Nejemelsalib, sive Gramen crucis, Ægyptijs, Alpino.

II. Gramen dactylon folio arundinaceo majus: aculeatum fortè Plinij.

Gramen, Ang. Cluf. Cæs.

Gramen vulgare Dalech. Lugd.

Gramen canarium alterum, Lob.
 8.2 Variat: nam Gallicum folijs est nonnihil villosis: Germanicum vero; folijs est glabris & cauliculis minus erectis.

III. Gramen dactylon folio arundinaceo minus cum appendice.

Gramen vulgare Dalechampij, Lugd.
 Fortè cum secundo idem.

IV. Gramen dactylon folio latiore.

Sanguinaria Nevenaræ, Trag.

Canaria Plinij, & Galli crus Apuleji, Ang.

Coronopus, Leoniceno.

Ischæmon, Gef. cat. Cluf. hist. Tab.

Ischæmon vulgare, Ad. Lob. Ger.

Ischæmon Plinij, Cluf. hist. quoad iconem.

Gramen Ischæmon Plinij, Lugd.

Variat spicis, plerumq; quinis & senis: rarè quaternis: rarissimè ternis.

V. Gram. dactylon angustifol. spicis villosis. Ischæmon secundum, Tab.

Spicis tribus, 6. 7. & 10. variat.

VI. Gramen dactylon scoparium.

Gramen scoparium ischæmi paniculis Gallicum, Lob. ad par. 2.

VII. Gramen dactylon aquaticum.

Gramen aquaticum geniculatum, Tab. Ger.

IX. Gramen dactylon esculentum.

Gramen mannæ, Matth. Cast.

Gramen aculeatum, Sanguinaria, Capriola, Leon. Ruel. Ama.

Fruentem, German. Schwaden / Oryzæ species, Cord. in Diosc.

Gramen album seu hirsutum, Gef. hort.

Manna cœlestis Germanis, Eidem.

Gramen Mannæ esculentum, Ad. Lob. Ger.

Gramen Mannæ primum, Dod. Tab.

Gramen aculeatum i. Plinij Thal.

Graminis genus quod in German. feritur, Cæf.

Gramen Mannæ prius Matth. & prius Dod. Lugd.

GRAMEN PANICEUM.

I. Gramen paniceum spicâ divisâ.

Panicum sylv. Matth. Ad. Cast. Cam. Lugd. Tab. Ger.

Panicum Herbariorum sylvestre, Lob.

Gramen Mannæ alterum, Dod. Lugd.

Milium sylvest. & supinum, Cluf. hist.

Panicastræ species, Cæf.

an Milium sylvestre Ischæmum, Ang.

Spica subinde singularis, non rarè multiplex, eaque modò herbacei, modò atrorubentis coloris est.

II. Gram. panic. spicâ aristis longis armatâ. Panici effigie gramen aristis circumvallatum, Lob. icon.

Gramen paniceum Ger. secundum, Tab.

III. Gramen paniceum spicâ simplici: Ελληνισμός.

Lolium sextum, Miliaria herba Plinij, Trag.

Panici effigie gramen simplici spicâ, Lob. ico.

Panicastræ, Cæf.

Panicum sylvestre aliud, Dalech. Herba alba fortassè Plinij, Lugd.

Gramen paniceum primum, Tab.

Gramen cyperoides spicatum, ger. ico.

Variat: aliquando enim spicâ oblongâ: aliquando brevi & rotundâ.

IV. Gramen paniceum spicâ asperâ.

Lolium 7. Phalaris sylv. Diosc. Trag.

Gramen geniculatum, Tab. ger.

Variat: Monspelij palmo minus: apud nos erectum & cubitale.

V. Gramen paniceum spicis nigris.

Panici effigie gramen 3. Lob.

Gramen paniceum, 3. Tab.

Gramen paniceum parvum, ger.

GRAMEN MILIACEUM.

I. Gramen sylvaticum paniculâ miliacê sparsâ.

Gramen miliaceum, Lob. ico. Cam. Tab. ger.

Gramen pratense 4. Dod.

II. Gram. mont. panicula miliacê sparsâ: 50. in Prod.

III. Gramen arundinaceum paniculâ miliacê: 51. in Prod.

GRAMEN SORCHINUM.

I. Gramen Sorghi paniculâ erectum.

Gramen sorghi effigie, Lob. ico.

Gramen sorghinum, Tab. ger.

Gramen pratense 5. Dod.

II. Gramen arundinaceum Sorghi paniculâ sparsâ: 52. in Prod.

GRAMEN SPICA TRITICEA & Secalina.

I. Gramen latifolium spicâ triticeâ latiore compactâ: 53. in Prod.

Variat latiore & angustiore folio.

II. Gra-

II. Gramen latifol. spicâ triticeâ divulsâ : 54. in Prod.

III. Gramen angustifol. spicâ triticeâ compactâ : 55. in Prod.

IV. Gram. angustifolium spicâ tritici muricæ simili.

Gramen frumentarium segetalève, triticeum, sive triticea spicâ, C. Bauhini, Lob. ad. par. 2. 56. in Prod.

V. Gramen spicâ secalina : 57. in Prod.

GRAMEN SPICA BRIZÆ.

I. Gramen spicâ brizæ majus : 58. in Prod.

II. Gramen spicâ brizæ minus : 59. in Prod.

III. Gramen spicâ geminâ millepedæ simil. Gramen dystachyophoron, Colum.

GRAMEN HORDEACEUM.

I. Gramen hordeaceum montanum sive majus.

Graminis loliacei 3. genus majus, Thal.

II. Gram. hordeaceum minus & vulgare.

Lolium tertium, Trago.

Holcus Plinij, Aristida aliis, Ang.

Hordeum murinum, Tur. & Cæf.

Hordeum spontaneum spurium, Ad. Lob.

Hordeum sive triticum murinum, Dod.

Hordeum spurium, Tab. Ger.

Graminis loliacei 3. genus, Thal.

Gramen hordeaceum, Lugd.

III. Gramen hordeo disticho simil.

Gramen hordeaceum pumilum, Cluf. cur. post.

GRAMEN LOLIACEUM.

I. Gramen loliaceum spicâ longiore.

Αἶρα Diosc. Arist. Theoph. Gal. Orib. Ægin. Aët.

Ζιζάνιον Constan. Zinzania Arabum.

Lolium & Æra, Plinio.

Lolium, Ruel. Matth. Gef. cat. Ama. Cord. in

Diosc. Tur. Dod. Cæf. Cast. Lugd. Tab.

Lolium & triticum temulentum, Ad. Lob.

Lolium verum, Gef. hor.

Lolium album, Ger.

Frumentum fatuum, Lon.

Variat : communiter aristas habet, sed sine aristis quoque Bononiæ observatum.

II. Gramen loliaceum latifolium spicâ angustiore : 60. in Prod.

III. Gram. loliac. angustiore folio & spicâ. φάινξ Dioscoridi, à feminis colore phœniceo.

Herba Phœnicea Græcis; hordeum murinum nostris, Plin.

Lolium quartum, Trago.

Phœnix, Matth. Tur. Lacun. Dod. [cui & Lolium murinum.] Cast. Ang. Cord. Lon. Cæf. Lugd.

Hordeum murinum, Guil. Lob. Tab.

Graminis loliacei 4. genus Tragi, Thal.

Lolium rubrum, Ger.

IV. Gramen loliac. minus spicâ simplici : 63. in Prod.

V. Gramen loliaceum minus supinum multiplici spicâ : 62. in Prod.

VI. Gramen loliaceum supinum.

Gram. phalaroides exile supinum humi sparsum Danicum, Lob. ad. par. 2. à quo accepimus.

VII. Gramen maritimum paniculâ loliaceâ : 63. in Prod.

GRAMEN FESTUCÆ, SEV

Ægilops & Bromos herba.

I. Festuca graminea glumis hirsutis.

Lolium 2. Trag. at 1. icone.

Ægilops & Festuca, Dod. gal. Gef. hort.

Bromos, Lac. altera, Ger.

Bromos sterilis altera, Lob. Lugd.

Lolium, Lon.

Festuca altera, Dod.

Gramen murorum Dalech. Lugd.

Festuca graminea, Thal.

Phœnicis altera species, Eid.

Syphonium, Bromos herba, Tab.

Variat spicis, quæ aliquando quasi in fasciculum comprehensæ, & Phœnix altera est Thalij : aliquando dispersis : sic aliquando glabris, aliquando hirsutis : & propriè Secales vitium est.

II. Festuca graminis glumis vacuis : 64. in Prod.

Variat : aliquando aristis oblongis incurvis armata Monspeffuli reperitur.

III. Festuca graminea effusâ jubâ : 66. in Prod.

IV. Festuca graminea nemoral. latifolia mollis.

Festuca quarta, Thal.

V. Festuca junceo folio : 66. in Prod.

an Festuca nemoral. quarta & tenuifolia, Thal.

VI. Festuca junceo folio spicâ geminâ : 67. in Prod.

VII. Festuca avenacea sterilis elatior.

βρώμος Diosc. aliis. *βρώμος πόνου*, ad differentiam
avenæ.

Festugago, Gazæ.

Lolij primum genus, Trag. def.

Ægilops prima, Matth. altera, in comp.

Ægilops, Lac. vera, Gef. hort.

Bromos & avena herba, Dod. gal.

Festuca & avena Græca, Lon.

Avena sterilis, Ad. Thal.

Bromos sterilis, Lob. ico. Ger.

Bromos herba, Dod. Lugd.

Avena Græca, Cæs.

Ægilops 1. & Avena fatua, Tab.

VIII. Festuca avenacea sterilis humilior.

Lolij quintum genus, Trag.

Bromos herba graminei generis, Thal.

IX. Festuca graminea arvensis minor.

Festuca sexta, Thallio.

X. Festuca pratensis lanuginosa: 68. in Prod.

XI. Festuca dumetorum: 69. in Prod.

XII. Festuca dumetorum foliis angustissimis pilosis: 70. in Prod.

XIII. Festuca utriculis lanugine flavescens.

Αιγίλωψ Diosc. Theoph. [ubi Gaza Avenam vertit,] Gal. Oribas. *Ægin*.

Hordeum festuca, seu *Ægilops*, Plinio.

Ægilops Bromoides Belgarum, Lob.

Festuca prior, Dod.

Avenæ tertium genus syl. Cæs.

Avena sylvest. seu nigra, Thal.

Ægilops Dodonæi, inter *Ægilopen* & *Bromum* media, Lugd.

Ægilops sexta, Bromoides 2. Tab.

XIV. Festuca altera capitulis duris.

Ægilops, Ang. Matth. comp. Ad. Dod.

Ægilops secunda, Matth. Lugd.

Festuca sive *Ægilops* Narbonensis, Lob.

Triticum sylvest. in Sicilia, Cæs.

Fruentum syl. Cast. ap.

Ægilops Lobelij & Penæ, Lugd.

Ægilops peregrina, Tab.

Festuca Italica, Ger.

Spica communiter ex duobus aut tribus capitulis duris composita est: nonnunquam ex plurib. compacta, spicam triunciam obtinet.

XV. Festuca longissimis aristis glumis vauis spadice coloris.

Ægilops 4. Bromoides 1. Tab.

Ægilops Bromoides, Ger.

GRAMEN AVENACEUM.

I. Gram. montanum avenaceum spicatum.

Gramen montan. spicatum. Clus. pan. & hist.

Gramen sylvaticum secundum, Tab.

Gramen marinum spicatum alterum, Ger.

II. Gramen mont. avenaceum locustis rubris: 71. in Prod.

Variat caule, lævi in montosis: in dumetis humidis, foliis cauleque subasperis.

III. Gramen avenaceum locustis rariorib.

Gramen avenaceum rariore grano Danicum, Lob. ad. par. 2. à quo accepimus.

IV. Gramen avenaceum capillaceum minoribus glumis.

Gramen Anglo-Britannicum avenaceum, Danico nemorali simile: Hoc nomine à D. Lobelio accepimus.

Gramen nemorale avenaceum alterum ex fusco xerampelinum & lucidum Danicum, Eid. ad. par. 2. cujus etiam varietatem notat.

V. Gramen avenaceum montanum lanuginosum.

Gram. monta. avenæ semine, Clus. pan. & hist.

Gramen avenaceum, Tab.

Hordeum distichon, Ger. ico.

VI. Gramen avenaceum lanuginosum glumis rarioribus: 72. in Prod.

VII. Gram. avenac. lanuginosum ramosum. Gramen glumosum Dalech. Lugd.

VIII. Gramen glumis variis: 73. in Prod.

IX. Gramini affinis planta ad gutturis inflammationes utilis.

Planta in planis nascens graminis modo, Petri de Osma in epist. ad Manardem. sed quid?

SECTIO SECUNDA.

JUNCUS, NARDUS, CYPERUS, SPARGANIUM,
Uva marina & Equisetum.

DE JUNCO.

JUNCUS à jungendo, Græcis ρόινⓄ, à loris & funibus dicitur. Dioscorides, in odoratum & inodorum divisisse videtur. Nam l. 1. de Junco odorato, quem simpliciter ρόινον per excellentiam nominavit: at l. 4. c. 52. de inodoro egit: hunc duplicem fecit, unum lævem, alterum acutum: hunc sterilem, & alterum semine nigro & crassiore calamo, & tertium ὀλόχοινον prioribus carnosiore. Sic Theoph. 4. hist. 13. tria sunt genera, ὀξύς, ἄκαρπⓄ, acutus & sterilis, qui mas: κάρπιⓄ, frugifer, quem μελάγκρονον, artiferum vocitat: tertius ὀλόχοινⓄ dicitur: at de odorato 9. hist. 7. egit. Plinius l. 21. c. 18. quinq. fecit, 1. Mariscum appellatum, 2. marinum, oxy-schænum, & hujus tria genera: acutum, sterilem, quem marem & oxym. alterum semen ferentis, quem Melancranin vocant, & fructuosior: magis tertius, qui Holo-schænos nominatur. Quare Juncus alius est odoratus, inodorus alter; vel alius locis aridis, alius aquosis provenit: hic, vel in aquis dulcibus, vel maritimis. Rursum utriusq. generis alij ἀπόχεις ἐπ' ἀκρῶ, in mucronem pungentem desinunt, alij in fastigium obtusius: & sic alius λῆⓄ, lævis: alius τεραχὺς, asper: alius fastigio acutiore alius, obtusiore. Juncus lævis & in fastigio acutus, alius est oxy-schænos, alius holo-schænos. Oxy-schænos alter mas, ἄκαρπⓄ, nullo semine fecundus: alter sæmina, μελάγκρονον, nigrum semen ferens: sic ad fecundum, clavatus: petrosus verò, ad lapides referendus est.

I. Juncus odoratus sive aromaticus.

ῥόινⓄ ἢ ἰδίονⓄ καὶ ἰδίονⓄ καὶ ἰδίονⓄ, Hipp.
Ἀρωματικὸς καὶ μυρεψινὸς, Græcis posterioribus.
ῥόινⓄ, Diosc. & Galeno.
Juncus odoratus, Plinio, Hermol. Ruel. Matth.
Tur. Lac. Ad. Lobel. Cluf. in Garz. Cæsalp. Cast.
Lugd.
Juncus rotundus, Celso.
Juncus rotundus odoratus, Marcell. Ama.
Corn.
Schœnus & Juncus odoratus teres ac rotundus
Cord.
Schœnanthum, Mesuæo, Lon. (cui & Cyperus
rotundus.) Tab. (& Juncus aromaticus.) Cam.
(& Juncus floridus sive aromaticus) Acoftæ.
Squinanthum, Varroni, Ang. Guil. & Offici-
nis, quasi ρόινον ἄνθηⓄ, junci flos.
Adhar & Adhir, Arabibus. Sachbar, Arabie
incolis.
Pala de Mecha & Pafus camelorum, vulgo.

JUNCUS ACUTUS.

I. Junc. acut. capitulis forghi: ὀξύχοινⓄ Diosc.
Juncus acutus, Ang. Cord. in Diosc. Cast. acu-
to cacumine, Gef. cat.
Juncus maritimus primus, Ad.
Juncus rotundus alter, Cæs.
Huc referri potest
Ulva palustris & inusitatum Caricis genus, cu-
jus folia peracuta crura & pedes fauciant: par.
6. Ind. occid. exped. in Floridam.
II. Juncus acut. marit. capitulis rotundis.
Juncus acuminatus, Ama.
Juncus acutus maritim. alter, Ad.
Holo-schœnos major, Lugd.
III. Juncus acutus maritimus caule trian-
gulo: 1. in Prod.
an Juncus exiguus maritimus, Cæs.
IV. Juncus acutus paniculâ sparsâ.
Juncus tertius, Dod. gal. acutus, Dod. Cast.
Juncus acutus vulgat. Lob. ico.
Juncus oxy-schœnos Dodonæi, Lugd.

JUNCUS LÆVIS

ὀλόχοιν Ⓞ.

I. Juncus seu Scirpus Indicus.

Juncus Indicus porofus, Cluf. cur. post.
an ex hoc Junco parantur tapetia in Guinea:
Linsc. part. 2. Ind. or. c. 4. & ex hoc Scirpove vi-
ridi, sportulas, storcas, stragula & pileos in
Guinea puellæ conficiunt: par. 6. Ind. or. c. 7.
& apud Bantanos, pilæ luforiæ: par. 5. Ind. or.
fig. undecima.

II. Juncus maximus, five Scirpus major
quamvis veteres Scirpum à Junco distinxiffe
videantur.

Mariscus Plinij.

Juncus palustris major, Trag. Tab.

Juncus grandis Holoschænos, Cord. in Diosc.
Gef. cat. Dod.

Scirpus, Junci tertia species, Lac.

Juncus tertius holoschænos, Ang. Cast.

Juncus & Scirpus, Lon.

Juncus aquaticus maximus, Ad. Lob. ico Ger.

Juncus lævis aquaticus maximus, Thal.

Juncus rotundus 3. Cæs.

Juncus lævis, Ger. ico.

Holoschænos Theophrasti, Lugd. desc.

III. Juncus five Scirpus medius.

Juncus sylvaticus, Tab.

Juncus aquaticus maximus, Ger. ico.

IV. Juncus lævis paniculâ sparsâ major.

Juncus vulgaris alter, Trag.

Juncus oxyfchænos, Ang.

Juncus lævis (seu lenis,) Cord. in Diosc. Dod.

Lugd. five Oxyfchænos vulgaris.

Juncus lævis vulgar. Ad. Thal. paniculâ sparsâ,
Lob. ico.

V. Juncus lævis alter.

Junci lævis aliud genus, Lugd.

Ex hoc, medulla prorsus nivea ad lucerna-
rum lumina extrahitur.

VI. Juncus lævis paniculâ sparsâ minor.

VII. Juncus lævis paniculâ non sparsâ.

Juncus, Matth. Lac. Cast.

Juncus lævis, Lugd.

Juncus lævis glomerato flore, Lob. ico.

Juncus palustris minor, Tab.

an Juncus rotundus primus, Cæs.

VIII. Juncus exiguus montanus mucrone
carens: 2. in Prod.

an Juncus lychnanthemos tenuis, Thal.

IX. Juncellus inutilis: 3. in Prod.

Chamæfchænos, Gef.

Huc referendus est

Juncellus omnium minimus, Ad.

JUNCUS ACUMINE REFLEXO.

I. Juncus acumine reflexo major.

Juncus lævis, Gef. cat. Tab.

Juncus melancranis, & Juncus oxyfchænos
fœmina, Lugd.

an Juncus lychnanth. tenuis major, Thal.

II. Juncus acumine reflexo alter: 4. in Prod.

III. Juncus acumine reflexo minus vel tri-
fidus: 5. in Prod.

JUNCUS CAPITULIS

Equifeti:

I. Juncus capitulis equifeti major.

Juncus aquaticus min. capitulis equifeti, Lob.

Juncus clavatus, Dalech. Lugd.

Juncus alius fœcundus, Eid.

Variat scirpis latioribus & triplo angustio-
ribus.

II. Juncellus capitulis equifeti minor &
fluitans: 6. in Prod.

JUNCUS CAPITULO LANU-

ginoso & bombycino.

I. Juncus capitulo lanuginoso: five Schœ-
nolaguros: 7. in Prod.

II. Juncus alpinus bombycinus: 8. in Prod.

JUNCUS FLORIDUS.

I. Juncus floridus major.

Calamagrostis 2. Trag. prima, Lugd. cui etiam

Calamagrostis leucanthemos.

Sparganium, Dod. gal.

Juncus floridus, Matth. Cast. Lugd.

Gladiolus palustris, Cord. hist. & Ger.

Gladiolus aquaticus, Gef. cat. Dod.

Carex alterum, Lon.

Juncus cyperoides floridus paludofus, Lob.
Ad. &

Juncus cyperoides paludofus, Eyft.

Juncus cyperinus floridus, Tab.

Butomos Theoph. Cæs.

Quibusdam Butomos Theoph. 1. hist. 8. & 4.
hist. 9. 11. 12. alijs Gladiolus Ejusdem 1. hist. 8.

& 16. Item 4. hist. 9. 10. 11. nonnullis Spargani-
um Dioscorid. 1. 4. c. 21. Flos colore est in pur-
pura diluto: at Tragus candido notat.

II. Juncus floridus minor: 9. in Prod.

NAR-

NARDUS.

Nardus Diosc. l. 1. forte à Naardo urbe Syriaca, Euphrati contermina: aliis *Ναρδοσείχως*, quam inter aromata Dioscorides: inter odorata ad unguenta, Theoph. hist. 7. recensuit.

Genera Dioscorides plura fecit, & cap. 6. differentias multas, loco natali solum differentes, proposuit, omnibus in uno monte nascentibus: ut Syriacam, Occidentem versus Syriam respiciente: Indicam, Orientem versus ad Judæam vergente: hæc duplex, una in monte, altera ad radicem montis, non procul à præterfluente Gange, qua Gangitica, quæq; omnes simul adferuntur: addit & Samphariticam: de reliquis speciebus infra l. 4. agemus. Plinius de Nardo & ejus differentiis l. & cap. 12. verba fecit.

I. Nardus Indica, quæ spica, Spica nardi, & Spica Indica Officinis.

Nardus, Ruel. Cord. in Diosc. Gef. cat Lac. Tur. Lob.

Nardus Indica, Matth. Cord. hist. Lon. Cast. Lugd. Tab. Ger.

Spica Nardi, Ang. (cui Nardus Gangitis Diosc.) Mundel. Amat. (& Indica spica.) Ad. Lob. ico. Acoft. Cæf. (qui ex Algarum genere esse statuit,) Lugd.

Spicæ nardus, quam frumenti more ad duarum

vel ternarum spithamarum altitudinem excrefcere scribunt: in 4. part. hist. Ind. Orient. cap. 39.

Hæc à Syriaca & Gangetica, tantum natalibus differre videtur.

II. Nardus spuria Narbonensis.

Nardus Gangitis spuria Narbonæ, quæ Gangitidi Dioscoridis prorsus quadrare videtur, Ad. Lob. ico.

Nardus spuria Narbonensis, Lugd.

Nardus Narbonensis, Ger. adulterina, Tab.

CYPERUS ET EJUS
Species.

Kύπερος aut Κύπερις, à radice effigie, quæ pyxidulam aut vasculum pusillum imitatur, nomen accepisse videtur.

Genera duo Dioscorides l. 1. recensuit: alterum radice rotundâ, quod Officinarum Cyperus est: alterum Gingiberis effigie, quod in Officinis Curcuma dicitur. Theoph. 4. hist. 11. Cyperum (Gladiolum Gaza vertit) radice inequali esse scribit, partim crassa carnosâq; partim gracili & surculosa. Plin. l. 21. c. 18. Cypero radicem olivæ nigre similem tribuit, & cum oblonga sit, Cyperidem vocari.

Cyperus alius amarus, alius dulcis est: amarus, vel odoratus, vel indorus: uterque vel rotundus, vel longus: dulcis verò vel angustifolius, vel latifolius est.

CYPERUS ROTUNDUS
odoratus.

Κύπερος, ερόγγυλος.

I. Cyperus rotundus Orient. major.

Cyperus rotund. Hodueg Ægyptijs, Alpino.

Cyperus Diosc. major rotundus, Ad.

Cyperus rot. Orient. maj. vel Babylonice Rauvv.

Cyperus major Syriacus, Cam. in Matth.

Cypero rotundo similis, Cæf.

II. Cyperus rotundus Orientalis minor.

Cyperus rotundus minor, Ad.

Cyperus minor Creticus, Cam. ad Matth.

Orientalis cortice est fusco; Creticus verò nigro.

III. Cyperus rotundus vulgaris.

Cyperus, Trag. Lob. ob. cui & Juncus quadrat. Celsi.

Juncus angulosus & triangularis, Plinio.

Cyperi prima species, Ama.

Cyperus rotundus, Cord. in Diosc. Gef. hort.

Dod. Lob. ico. Lon. Tab. Ger.

Cyperus alter radice olivari, Cæf.

IV. Cyperus rotund. minimus Hispanicus.
Cyperus rotundus pumilus, Cluf. cur. post.

CYPERUS ROTUNDUS
inodorus.

I. Cyperus rotundus inodorus ex Florida.
Radix S. Helenæ, Monar. Cluf. exot.
Pater noster S. Helenæ, Cast.
Pater nost. vel radix S. Helenæ Monardi, Lug.
Galangæ similis radix ex Florida, Frag.

II. Cyperus rotundus inodorus Anglicus.
Cyperus rotundus inod. littoreus, Lob. Lugd.
Pseudocyperus, cujus herbam Noccum in Her-
truria vocant, Cæs.

III. Cyperus rotundus inod. Germanicus.
Cyperus aquaticus septentrionalis, Lob.
Cyperus aquaticus, Lugd.
Cyperus rotundus, nigras inodoras radices
habens, Cam.

CYPERUS LONGUS
odoratus.

I. Cyperus odoratus. radice longâ: sive Cy-
perus Officin.
Cyperus radice gracili & furculosa, Theoph.
Cyperida, Plinio.
Cyperus, Matth. (qui & longum & rotundum
vulgarem una fig. exprimit, ut & Lugd) Ang.
Fuch. Tur. Lac. Gef. cat. (cui & Juncus angu-
losus) Cast.
Cyperus Romanus, sive longus, Cord. in Diosc.
Cyperus longus habitior, Ad.
Cyperus longus odoratior, Lob. Lugd.
Cyperus longus, Cord. Gef. hor. Dod. Cam.
Tab. Ger.
Cyperi secunda species, Ama.
Cyperus primus & major, Cæs.
Galanga syl. longa, Germanis.

II. Cyperus longus odoratus Peruanus.
Radix contra yerva, id est, venenis adversans,
Monardi.
Radix contra venena, Lugd.

CYPERUS LONGUS IN-
odorus.

I. Cyperus longus inodorus Peruanus.

Drakena radix, Cluf. ex. Lugd.
Beoardica radix, Tab.

II. Cyperus longus inodorus Orientalis.
Radix Drakenæ affinis, Cluf. ex.

III. Radix contra venenatas sagittas.
Tarpura radix in Guiana cujus succo vulne-
rati sanantur: par. 8. Ind. Occid.

IV. Cyperus longus inodorus Germanicus.
Cyperus longus inodorus syl. Lob. ico.

V. Cyperus longus inodorus sylvaticus, vel
montanus: hic in Prodromo describitur.

CYPERUS ESCULENTUS.

I. Cyperus rot. esculentus angustifolius.
χοινοάριον, Gef. hor.
Trasi, Matth. Cast. Cæs. Lugd. Frag.
Herba radice magnitudine avellanæ, Cord. ob.
Juncus avellana, Ama.
Trasi Veronensium, Ad. Lob.
Dulcichinum, Gef. hor. Guil. Dod.
Holoconitis Hippocratis, Fabric.
Cyperus dulcis, Theoph. Cam. Tab.
Cyperus esculentus, Ger.
Malinathalla [quasi valdè regerminans] The-
ophrasti, Ægyptiorum, & Anthalium Plinij,
Dalech. in Plin. Cæs. Colum.
Margaritæ Ægyptiæ, Autori libri Aristotelis,
de plantis, Dalech. in Plin.
Trasi folio cyperi, Cluf. in Garz.
Habaziz, Portæ.
Habel absis Tripolitanis, sive Granum alzelen
Arabum, Rauvvolf.

Plantam hanc nec caulem, nec florem, nec
semen producere, sed sola radicum propaga-
tione conservari, Gesnerus libr. de hor. & Po-
na in suo Baldo, affirmant. Contrâ, Matth.
Dodonæus Lob. Columna, cum flore pin-
gunt: & Cæsalpinus, caules, folia, & se-
men Cyperi, & Fragofus flores spicatos ali-
quantum flavos, tribuit.

II. Cyperus rotundus esculentus latifolius.
Caceras, Garziæ: addit Cluf. in notis, an *Μαλι-
ναβίλλα* Theophrasti.
Caceras in Goa, Frag.

SPARGANIUM.

Σ *Παρσάνιον ἀπὸ τῶν παρσάνων, fasciolis, quòd foliis ejus latis & vitilium modo lentis, profasciis nutrites utantur: cujus Dioscorides l.4. meminit: Βέρου & Theoph.4. hist.8. cui mas & fœmina, & hæc sterilis.*

I. Sparganium ramosum.

Sparganium, Trag. Matth. Ang. Tur. Cord. in Diofc. Gef. cat. Lac. Ad. Cæf. Cast. Cam. Tab.

[cui & Gladiolus palustris.] Ger. Eyft.

Butomos Theoph. Ang.

Butomon, Ruel. Dod. gal. Gef. cat.

Platanaria, Dod. Thal.

Sparganium & Butomos Theoph. Lob.

Carex, Lon.

Phleos fœmina, Lugd.

Calamagrostis secunda, Eidem.

II. Sparganium non ramosum.

Sparganium alterum, Lob. Cæf. Lug. Tab.

Platanaria altera, Dod.

Sparganium latifolium, Ger.

II. Sparganium minimum, in Prodro-
mo descriptum, à Dom. Furero missum.

POLYGONUM BACCIFERUM.

sive Uva maritima.

I. Polygonum bacciferum scandens.

Caucon & Ephedra, Plinio.

Ephedra sive Anabasis, Bellonio & Dod.

Ephedra Plinij fortè, Rauvvolf.

II. Polygonum bacciferum maritimum ma-
jus, sive Uva maritima major.

Polygonum quartum Plinij majus, Cluf. hist.

Tragos, sive Uva marina major, Lob.

Uva marina, Dod. quoad icon. & Ger.

Polygonum marinum 1. sive cocciferum 1. Tab.

III. Polygonum bacciferum maritimū min^o.

Tragos, Ruel. Tragium, Gef. hor.

Equisetum quartum, Matth. Lugd.

Croton Nicandri, Ang.

an Androface, Bellonij.

Equiseti facie recemosa planta, Ad.

Uva marina Monspel. Lob. Tab.

Polygonum quartum Plinij minus, Androface
fortè Bellonij, Cluf. hist.

Polygonum marinum secundum, Tab.

Tragus, sive Scorpius maritimus Dalech. Lugd.

Tragium, Uva marina, Dod. desc. Cam.

Uva marina quarta, vel minor, Ger.

an Osteocollon, Hieroclis & Absyrtij, Lugd.

EQUISETUM.

Ἰππῆρις Dioscoridi l.4. c.46. sive Cauda equina, quòd folia setis equinis respondeant. Hinc
Plinio l.26. c.13. Equisetum, Hippuris à Græcis dicta, est pilus terra, equina setæ similis;
cui l.18. c.28. Equisetis, & Equiselis dicitur,

Genera duo Dioscoridi, alterum vicinos arborum caudices scandens: alterum caule cubito
majore, & comis brevioribus, &c. Plinius & tertium agnovit, quod pini foliis assimilavit.

I. Equisetum palustre linariæ scopariæ fo-
lio: 1. in Prod.

II. Equisetum palustre longioribus setis.

Hippuris major, Brunf. Dod.

Equisetum 1. Matth. Lac. Ang. Cast. Lugd. qui
etiam sub Equiseti primi Asparago Dodon.
pinxit.

Caucon Plinij, Ang.

Equisetum majus, Dod. gal. Lob. ob. Ger.

Hippuris, Ama. Ad. Lob. ico.

Equisetum 2. & Hippuris 1. Diofc. Tab.

III. Equisetum palustre brevioribus setis.

Equisetum palustre, Lob. ico.

IV. Equisetum palustre brevioribus foliis
polypermon: πολύπερον βίλλο. Sanguinariam
fœminam quidam vertunt.

Polygonum fœmina, Dioscoridi.

Polygoni tertium genus, quod Oreon, Plin.

Polygonum fœmina, Matth. Eric. Cord. Bra-

sav. qui Equiseti speciem esse negat. Gef.

cat. & hort. Dod. Ama. Ang. Lac. Cast. Lugd. Tab.
 Sanguinalis fœmina, Cord. in Diosc.
 Limnopeuce, Cord. hist.
 Polygonum fœmina semine vidua, ad. Lob. ico.
 Polygonum fœmineum, Thal.
 Equisetum tertium, Cæs.
 Cauda equina fœmina, Ger.

Hoc communiter sine semine reperitur, aliquando ad singulas articulorum commissuras dena & plura semina [hinc polyspermon] adnascuntur.

V. Equisetum pal. minus, polystachion: 2. in Prod.

VI. Equisetum palustre tenuissimis & longissimis setis: 3. in Prod.

VII. Equisetum sylvaticum tenuissimis setis. Hippuris minor altera, Trag.
 Equisetum sylvaticum, Tab. Ger.

VIII. Equisetum pratense longissimis setis. Equisetum alterum, Matth. Lac. Cæs. Lugd.
 Equisetum alterum, Diosc.
 Equisetis, Plin.

Hippuris altera, Trag. Ama.
 Hippuris & Equisetum, Gef. cat.
 Equisetum, Fuch. ico. Cord. in Diosc.
 Equisetum longius, Dod. gal. [figurâ transpositâ.] Fuch.

Hippuris major, Thal. prima, Lon.
 Hippuris fontalis, Ad. & Equiset. 2. Diosc. Lob.
 Hippuris minor fontalis, Ad.
 Hippuris minor, Lob. ico. figurâ 2.
 Equisetum palustre majus, Tab. palustre, Ger.

IX. Equisetum arvense longioribus setis.

Hippuris minor, Trag. Dod. Thal.
 Hippuris altera, Gef. cat. Cornar.
 Equisetum, Er. Cordo, minus, Fuch. figurâ transpositâ: minus vel 3. & 4. Lon.
 Polygonum fœmina, Fuch. ico.
 Equisetum alterum, Ang. Bras. Cord. in Diosc. Lob. ico.
 Hippuris arvensis major, & Corfanda Tab.
 Equisetum segetale, Ger.

X. Equisetum foliis nudum non ramosum sive junceum, ἵππυρις ἄφυλλος.

Hippuris major, Trag. major altera, Lon.
 Sanguinali fœminæ similis, Cordo in Diosc.
 Polygonum fœmineum ἀφυλλόναυλον, Thal.
 Equisetum Junceum, Tragi. Lugd.
 Hippuris prima Cornar.
 Hippuris sine foliis & nuda, Tab.
 Equisetum nudum, Ger.

XI. Equisetum foliis nudum ramosum. Equisetum 3. Matth. Lugd.

Hippuris minor, Lob. ico. & Dodon. sed utriq; quoad primam figuram.

XII. Equisetum nudum minus variegatum Basileense.

an Hippuris lacustris, foliis mansu arenosis, Gef. coll. quod in Prod. 4. est.

XIII. Equisetum foetidum sub aqua repens, 5. in Prod.

Equisetum pini foliis simile apud Plinium: & Hippuris minima à Diosc. non descripta, Dal. in Plin.

Equiseti quintum genus minimum, Lugd.

SECTIO TERTIA. DE ARUNDINE, PAPHYRO, ET Typha.

ARUNDO.

ARUNDO (quæ Græcis κάλαμος, παρὰ τὸ καλῶς ἀμᾶσθαι, ut vult Etymologus) in odoratam & inodoram dividitur. Odoratam sive Aromaticam, Diosc. l. 1. c. 17. at inodoram c. 115. proposuit, & genera quinque agnovit.

Est enim βασὸς, Ἰῆλυ, συριγγίας, δόναξ, & Φραγμίτης: solida, fœmina, fistulis dicata, crassa & sepiaria. Verùm Theoph. 4. hist. 12. duo summa genera, τὸν αὐλητικὸν, καὶ τὸν ἕτερον, tibialem & reliquam constituit, & inde in plures species subdividit. At Plinius l. 16. c. 36. multo plures differentias agnovit: quare l. 24. c. 11. viginti novem genera se demonstrasse monet, ubi & odorata mentio fit.

ARUN-

ARUNDO ODORATA.

I. Calamus Aromaticus Indicus.

Κάλαμος, & Κάλαμος μυρσινός, Hipp. & Gal.

Κάλαμος ένώδες, Theoph.

Κάλαμος άρωματιστός, Diosc. Orib. Ægin. Aëtio.

Κάλαμος έρνθρειος, Dionysio de situ Orbis.

Calamus Arabicus, Plutarchus Alexandrinus, Cels.

Calamus odoratus, Plin. Hermol. Ruel.

Calamus aromatites, Manardo.

Calamus aromaticus, Cord. in Dioscor. Fuch.

comp. Guil. pap. Garz. Lob. ob. Clus. ad Garz.

Acost. Cæs. & in 4. parte Ind. Orient. fig. 20. &

Diringo Malays, & Deringo, par. 3. Indic. Orient. 39.

Diringuo, 4. parte Ind. Orient. fig. 20.

II. Calamus aromaticus Syriacus.

Calamus aromaticus à Syriaco diversus Guil. pap.

Calamus odoratus Libani, Lob. ico. Cam. ad Matth.

Solius Calami figuram proponunt, qualem à Doct. Paludano, anno 1579. ex Ægypto allatum, Patavij accepimus, qui 1. in Prod.

III. Calamum odoratum Matthiolus pingit, & ex eo Lacuna, Lonicerus, Acosta, Durantes, Lugd. hist. Tabernæm. & Gerard. Calamum aromaticum nominantes, quem fictitium suspicamus.

ARUNDO INODORA.

I. Arundo vulgaris sive φραγμίτις Diosc.

Κάλαμος Χαραμία, Theoph.

Harundinis quintum genus, Trag.

Harundo phragmitis, Ruel. Corn. Dod.

Arundo aut Calamus, Tur. Ges. Lon.

Harundo vallis, Ama.

Harundo vallatoria, Dod. gal. Lob. Lugd. Thal. Ger.

Arundo palustris, Matth. Lugd. Tab.

Calamus vulgaris, Cord. in Diosc.

Canna secunda, quæ scemina Diosc. Ang.

Calamus sive harundo alia gracilis, Cæs.

II. Arundo fativa, quæ δόναξ Dioscor. & Theoph.

Arundo, Matth. Lac. Cast. Amnica, Ruel.

Arundo domestica, Matth. Lugd. Tab.

Arundo cypria, Dod. gal. Ama. Ger.

Canna quarta, quæ Donax, Ang.

Arundo magna, Ges. hor. Italica major, Cam.

Arundo donax sive cypria, Dod.

Arundo donax fativa, Lob.

Calamus, sive harundo crassa, Cæs.

III. Arundo Anglica foliis in summitate dissectis: 2. in Prod.

IV. Arundo scriptoria atrorubens.

Κάλαμος συγγίας, Diosc. Σύριγξ, Theoph.

Syringias fistularis arundo 3. Dod. gal.

Canna tertia, Calamus scriptoria, Ang.

Harundo fistularis, Ama.

Fistula vel Syringa, & Arundo scriptoria, Ad. Lob. ico.

Canna fistularis, Tab. Ger.

Sic in China ex Arundinibus pennæ scriptoriæ fiunt [an ex hac?] in quas penicilla more pictorum nostratium induunt: in hist. Ind. Orient. par. 2. c. 26.

V. Arundo farcta maxima atrorubens, quæ Principes pro scipionibus utuntur.

Κάλαμος νάσος, Dioscoridi.

Κάλαμος τοξινός, Theophrasto.

Canna Indica, aliquibus Papyrus, Matth. Ital.

Cannæ prima species Diosc. Ang.

Arundo Indica & septima, Dod. gal.

Arundo Indica, cum teres sit, Papyrus antiquorum non rectè statuitur, Guiland. pap.

Juncus, papyri Ægyptiæ genus, Ama.

Nastos vel farcta, Ad. Lob. ico. tertia, Tab.

Nastos Clusij, Ger.

VI. Arundo farcta geniculata sive sagittalis.

Nastos & Arundo prima, Dod. gal.

Nastos sive farcta altera toxica, Lob. ico.

Arundo farcta seu Nastos 1. Tab.

Calamus sagittalis, Ger.

In Bali Insula, gestant Cannas sagittivomas, ex quibus teretes exilesque sagittulas ex Arundine fabrefactas [an ex prædicta Arundine?] in apice verò intoxicatas, efflant: in hist. Ind. Orient. part. 3. c. 39.

VII. Arundo farcta flava.

Ζευγίτις και ένόχλις, Theophrasto.

Arundo scemina & secunda, Dod. gal.

Nastos, seu farcta, sive toxica gracilis & plicatilis, Lob. ico.

Nastos secunda, Tab.

Arundo farcta, Ger.

VIII. Arundo repens vel Chamæcalamus.

Arundo humilis, Ges. hor.

Arundo tertia in maritimis, Cæs.

Arundo epigejos, Lugd.

ARUNDO INDICA.

I. Arundo arbor: in qua humor lacteus gignitur, qui Tabaxir, Avic. & Arabibus dicitur. Mambu Indorum, in cujus arundinibus Tabaxir five Saccar. Mambu, Garziæ.

Mambu five arbor Tabaxir, Lugd. Frag.
Spodium aut Tabaxir Perfianorum, Acoft.
Spodium, Cast. Frag.

Hi duo secuti errorem Gerardi Cremonensis, qui in Rhafi Tabaxir Arabum per Spodium reddit: cum *Spodos* five Spodium, fit Tutia Arabum, cujus in externis remedijs solùm usus est. Tabaxir verò in Arabum compositionibus, intra corpus sumatur.

Est autem Tabaxir (ut habetur in 4. part. Ind. Orient. c. 14.) medulla arundinis Mambu five Bambus, & vocatur Saccar Mambu, id est, Saccharum de Mambu, quod propter insignem vim medicamentosam magni fit, & ab Arabibus, Persis, & Aethiopicis, qui illud Tabaxir vocant, avidè coëmitur.

Harundo Indica, Clus. exot.

Bambus five Iunc. Indic. 4. p. Ind. or. c. 14. fig. 12.
Bambu, Mambu, ex qua Tabaxir, part. 4. Ind. Orient. cap. 3.

Canna Tabaxir & Arundo, quam Indi Bambus vocant, Idem.

Sunt arundines aspectu gratissimæ, præaltæ, nigrae, rotundæ, crassæ, ita ut utraq; manu vix junctim includas, imò femoris crassitie. Crescunt sponte in Norfingæ Regno ad littus, & universo littore Malabar, præcipuè juxta Choromandel. Indi ex ijs domos suas ædificant, ut in Terenate, quas findunt, & singulari industria intorquent: part. 5. Ind. Orient. Sic in Pegu etiam, & stramine teguntur: par. 7. Ind. Or. c. 35. & 7. & in civitate Bantam, cuncta ædium sublicia ex his arundinibus assulatim dissectis constant: 3. part. Ind. Orient. cap. 2. Imò ad lecticas Pallankyns dictas vulgò, utuntur, in quibus mulieres per publicum deferunt. Sic & naviculas, duobus viris capiendis aptas faciunt: par. 2. Ind. Orient. 17. & par. 4. c. 14. Hac adversarij, quem vitâ omnino exuere nolunt, dorsum contundunt: par. 2. Ind. Orient. cap. 32.

Arundines in Indiæ Occident. sylvis (an eadem cum priore?) non raro nascuntur, crassitudine cruris humani, quæ aded teneræ, ut singulæ stantes uno ictu gladij secantur: aridæ ve-

rò tanta duritie, ut fissis illis, & in modum Chirurgicorum scalpiorum efformatis, sagittas suas ita arment Barbari in Brasilia, ut uno ictu feras humi fundant, &c. in Ind. Occident. hist. part. 3. c. 12.

Cannæ seu arundines editissimè nascuntur, quarum quodlibet interseptum mensuræ Hispanicæ capax est: hæ structuris ædium etiam adhibentur: in hist. Ind. Occident. l. 4. c. 30.

Cannarum Hierosolymitanarum nomen quoq; occurrit in hist. Ind. Orient. part. 4. c. 6.

II. Arundo Saccharifera.

Arundo octava, vel saccharata, Dod. gal.

Harundo ex quo Saccharum.

Melicalamus, Cord. hist.

Mel arundinis quibusdam Saccharum, Lon.

Arundo Saccharata, Dalech. in Diosc.

Sacchari canna, Ges. hor.

Arundo saccharina Indica, Ad. Lob. ico. Lugd.

Canna mellea, Cæs.

Arundo & calamus saccharinus, Tab.

Calamus Indicus, par. 6. Ind. Or. c. 19.

Calamus Indicus Saccharites, & Canna Saccharina, in hist. Ind. Orient. par. 4. 5. & 6. c. 38.

& hist. Occid. Ind. part. 3. 4. 8. & 9.

De Sacchari differentijs, & conficiendi modo, in nostris in Matthiolum notis, & lib. de compositione Medicam. egimus: Vide & Munsteri cosmograph. l. 2. c. 91.

III. Arundo Indica versicolor.

Canna de Bengala Lusitanis: in Regno Bengala crescunt Arundines versicolores, medulla plenæ, crassitie arundinibus Hispanicis similes, paulò tamen tenuiores: virides adhuc, lentæ inflectuntur, ad stanni modum, aut instar Salicis, foris punctis versicoloribus notatæ sunt, haud secus ac si arte ita pictæ forent. Utuntur ijs in Lusitania mulieres vetulæ pro scipionibus, quibus gressus titubantes sustinent, quarum varia genera apud Doct. Paludanum videre est: in hist. Ind. Orient. p. 2. c. 18.

IV. Arundo Indica versicolor flexilis.

Rota vocat in Bengala, aliud genus ejusdem arundinis, quod gracilius & succinctius est, viminis ad modum flexile, ex quo Calathi & alia multa pulcherrima conficiuntur: ex hist. Ind. Orient. part. 2. cap. 18.

V. Arundo Indica punicea mollis.

Arundo vel Scirpi potius genus puniceo coloris & mollis, quam parumper contortam, arcui pro

pro nervo adaptant: nascitur in Regno Congiano, & in regno Bengala ad Gangen fluvium, hist. Ind. Orient. part. 1. c. 5.

VI. Arundo Indica volubilis.

Arundo Indica in Insula Sumatra, variè se circa arbores vinciens, centum, ducentarum, imò trecentarum, & plurium Orgyarum longitudine, ita ut vix ejus origo finisve deprehendi possit, circulis vasariis conficiendis, valde accommoda: ad Clusij curas posteriores.

VII. Arundo Indica fluitans.

Trombas five arundineta fluctuantia in Bali Insula: in hist. Orient. Ind. part. 3. c. 2. & 40. & part. 4. fig. 10. pingitur.

Arundines longæ seu Algæ in salo fluctuantes, par. 5. Ind. Orient.

VIII. Tubuli arundinacei ad Asthma.

Refert Manardis, & ex eo Lugd. hist. ex Hispaniola adferri tubulos cannarum, qui extrinsecus & intrinsecus, gummi illiti sunt, quod Tabaci succum esse putant. Addit Clus. incolas

Virginæ frequenter uti tubulis quibusdam ex argilla factis, ad Tabaci fumum hauriendum: quales apud Anglos in frequenti usu.

IX. Arundo Indica latifolia.

Canna Indica, Ges. hor. Clus. hisp. [cui & flos cancri nonnullis,] Cam. [cui & Xiphium Indicum,] Cæs. rubra, Eyst.

Arundo Indica florida, Ad. Lob. & Canacorus quorundam, quod inter Cannam & Aconem ambiguae naturæ sit, quare & Calamacorus.

Papyrus, Cast.

Gladiolus Indicus, Cam. ad Matth.

Arundo seu Canna Indica, Lugd. cum duplici figura.

Arundo Indica latifolia five florida, & Harundo liliflora Tab.

Harundo florida, Ger.

X. Arundo Indica latifolia, flore luteo punctato: quæ 3. in Prod.

Canna Indica lutea rubris maculis punctata, vel flore croceo guttato, Eyst.

PAPYRUS ET QUÆ

pro Papyro usurpantur.

CUM Papyrus in Aegypto res sit cognata Arundini, secundum Plin. l. 24. c. 11. imò & Calami chartis serviant, eodem, lib. 16. c. 36. autore: idcirco papyrum, & ea quæ in novo Orbe Papyri vicem præbent, subjiciamus.

I. Papyrus Nilotica five Ægyptiaca.

πάπυρος, Diosc. & Theophrasto.

Papyrus, Plinio & Alpino.

Papyrus Ægyptia five Biblus Ægyptia Eustathio, Guil. pap.

II. Papyrus Syriaca vel Siciliana.

Sari, Theophrasto.

Biblios secunda, Eustathio.

Papyri altera species, quæ Paperus in Sicilia, Guiland.

Papyrus, Cæs. Nilotica, Ad. Tab. Ger.

Papyrus Ægyptia, Penæ, Lugd.

Cum in novo Orbe diversarum arborum foliis & corticibus pro papyro utantur, sequentia nominare tantum lubet, siquidem ad arbores pertineant.

I. Palmeta humilia, Scalig. Lugd.

II. Guaiabara in Insula Hispaniola, ex Oviedo, Lugd.

III. Copey, ibidem apud eundem.

IV. Tal, in provincia Mangi, Lugd.

V. Lantor, palmæ Indicæ genus, cujus folia

viri longitudinem æquant: hist. Ind. Orient. part. 4. c. 3. & 6. & pingitur fig. 15.

VI. Ficus Indicæ foliis & Turcæ utuntur, hist. Ind. Orient. part. 6. c. 38.

VII. Palmæ, nuces Indicas Cocos gignentis, arboris substantiam plicabilem usurpant: hist. Ind. Orient. par. 4. c. 12.

VIII. Arboris foliis sex brachiorum longis, cujus folio extenso, tres, quatuorve viri, in itinere operiuntur, ut pluvias non metuant: ex Nicolai Costini itinerario, Lugd. histor. refert.

IX. Papyrus ex lava, est liber arboris tenuissimæ membranæ instar, ut ex Clusij notis, Lugd. hist. proponit.

Papyrifera arbor libro tenuissimæ membranæ instar candido, Clus. exot. l. 1. c. 4.

an Pannus è libro arboris quo in Insula Tidoræ sceminæ pudenda tegunt, Pigafettæ.

X. Arboris liber subpunicæ coloris, Clus. l. cit. qui & Filorum tenuissim. ex arboris

C 2 cortice

cortice confectorum ibidem meminit.

XI. Melt five Magnei, ex hujus folijs, Mexicani papyrum & pergamenum conficiunt : Duretus de admirabilibus plantis.

TYPHA EIUSQUE SPECIES.

TΥΦΗΣ Diosc. l. 3. c. 133. meminit, cui florum effigies turbinata, quasi typhonis sese gyantis turbinem, aut gigantis staturam minacem signaret, nomen dedisse videtur : vel potius τύφη à τίφῃ, quod locum palustrem notat.

Duplex est, palustris & cerealis. Theophrast. utriusque meminit : alterius 4. hist. 11. in lacu Orchomenio nascentis : alterius, inter frumentacea, 2. hist. 4. & 4. caussas plant. 6. At Dioscorides de prima, de qua Plinius l. 16. c. 36. inter aquaticos Calamos egit.

I. Typha palustris major.
 Τύφη, Dioscorid. & Theophrasto.
 Typha aquatica, Trag. Lugd.
 Typha, Matth. Fuch. Ama. Lac. Tur. Cord. in
 Diosc. Lon. Ad. Lob. Cast. Tab. Ger.
 Typha palustris, Ruel. Cæs. aquatica, Cestrum
 morionis, Dod.
 Papyri species, Dod. gal.

Ullva, Ang.
 Juncus asper Dod. Lugd.
 II. Typha palustris clavâ gracili.
 Typha media, Cluf. pann.
 III. Typha palustris minor.
 Typha minor, Ad. Lob. ico. Lugd. minima,
 Cluf. pann.
 Typha minor five Typhula, Tab.

SECTIO QUARTA.

DE FRUMENTO.

Triticum, Zea, Hordeum, Secale, Avena, Ustilago, Oryza,
 Milium, Panicum, Phalaris.

FRUMENTACEA dicuntur, quacunque geniculato culmo, & foliis harundinaceis constant, semeng, panificio & pultribus aptum, in spicis aut jubis producant, ceu Triticum, Hordeum, Milium, Panicum, & his similia.

Genera prima duo sunt, per tempora satûs divisa: Hyberna, quæ circa Vergiliarum occasum sata, terrâ per hyemem nutriuntur, ut Triticum, Hordeum: Aestiva, quæ ante aestatem, Vergiliarum exortu seruntur, ut Milium, Panicum. Verùm in Græcia & Asia, omnia Vergiliarum occasu seri, Plinius testis est: quadam autem utroq, tempore in Italia: ex his quadam & tertio, Veris scilicet: aliqui enim Verna appellant, Milium, Panicum, Alicam seu Siliginem.

DE TRITICO.

TRITICUM, quamvis generaliter omne frumentum, quod ex spicis tritum, ac trituratione repurgatum est, significet, ut ex Varrone colligere est: posteriores tamen, peculiari frumenti speciei Tritici nomen tribuunt, de quo priori loco, Dioscoridem imitati, qui l. 2. c. 107. περί πυρῶν primò egit. Πυρὸς dicitur Græcis, quasi σπυρὸς, pro σπυρὸς, ἀπὸ τῆς σπυρῆς, secundùm Etymologicum.

Genera duo fecit Dioscorides: at Theoph. 8. hist. 4. plura ratione regionum, quæ ex locis cognomina sortita sunt: quæ etiam colore & specie, & proprietate inter se differunt: quem Plinius l. 18. c. 7. sequitur. Sic in Lyca Ind. Occident. una Tritici spica, duplo plus Hispanicis spicis fundit: in hist. Ind. Occident. part. 9. additamento.

I. Triti-

I. *Triticum hybernum aristis carens.*

Triticum, Brunf. 4. Ges. hor. Cord. in Diosc. Cui
& *Triticum* semestris Dod. Tab. five Robus,
Colum. Dod. gal.

Triticum primum genus, Trag. Fuch. Lon.

Siligo spica mutica, Ad. & Lob.

Triticum spica mutica, Lugd. Ger.

Triticum aristis carens, Cæs.

Siligo veterum videtur, quam Plinius *Triticum*
delicias vocavit.

II. *Triticum filigineum.*

Triticum candidum, Græcorum & Galeni,
Ξιλιγυις & τριβυις Hippocr. aut ejus interpreti

Trago: five Olyro.

Siligo Varroni, Columellæ & Plinio, cui &
Sandalum.

Triticum genus candidi strimum, Cæsalp. 1. 13.
vocavit.

III. *Triticum æstivum.*

Trimestre *Triticum* Græcis τριμυρις Theoph. &
Dioscor.

Seranium, Galen.

Siliginis & *Triticum* tertia species, Columell.

Triticum trimestre, Portæ.

Triticum aliud quod Vernellum vocant,
Cæsalp.

IV. *Triticum rufum grano maximo.*

Far five Adoreum veterum, Lugd.

V. *Triticum rufum hexastychon.*

Triticum rufi genus aliud, Lugd.

VI. *Triticum spicâ multiplici.*

Triticum ramosum Plinij, spicâ ramosâ, Cæs.

Triticum quinta species, & Gran del graspo, id
est, frumentum racemosum, Ang.

Triticum multiplici spica, Lob. ico. Ger.

Ble qui truche, Lugd.

Triticum typhinum multiplici spicâ, Tab.

Triticum racemosum, Portæ.

Spicis modo paucioribus, modo pluribus, ita

ut Matthiolus 24. spicas viderit.

VII. *Triticum femine oblongo.*

Long gran Matis conensium, ad *βεισην* Thraciâ
Galeni accedere videtur, Lugd.

Huic congener Frumentû Scourgeon, Ruellij.

VIII. *Triticum aristis longioribus spicâ cæruleâ.*

Triticum Loca vocatum alterum, & *Triticum*
lucidum Gallo-belgarum, Lob. ico.

Tragus frumenti genus spicâ cæruleâ, Lugd.

Triticum nigrum peregrinum 2. Tab.

Triticum lucidum, Ger.

IX. *Triticum aristis longioribus spicâ albâ.*

an Far Gallicum five barbati genus, Ruel.

Robus five *Triticum*, Insularis Gallo-belgis.

Loca vocatum, Lob. ico.

Triticum typhinum, Ger. quartum, Tab.

X. *Triticum typhinum five Typha cerealis multiplici folliculo.*

Typha inter frumentacea, Theoph. *Typha*,
Galeno: *Typhe*, Plinio.

XI. *Triticum typhinum simplici folliculo.*

Triticum tertium genus, Trag. Fuch. Lon.

Triticum, Matth. Lac. Cast. Lugd.

Triticum Romanum Tragi, Eid.

Typha cerealis, Ruel. Dod. gal.

Typha Dodonæi, & *Typha* Fuchij, Lugd.

Triticum aristis circumvallatum, Ger.

Triticum typhinum, Tab. aristis munitû, Cæs.

XII. *Triticum typhinum simplici folliculo Hispanicum.*

Triticum typhinum, Dod. Lugd.

Triticum aristis circumvallatum, Lob.

XIII. *Triticum sylvestre Creticum.*

Agriostari, id est, *Triticum* sylvestre grano mi-
nore tritico sativo, in Creta frequentis: Honor.

Belli epist. 5. ad Clusium.

Agriostari, five Frumentum syl. Creticum,
Pon. in Bald: Ital.

ZEA EIUSQUE SPECIES.

ZEA, Ζέα, ἢ ζέα, quibusdam idem cum ἀνθα: aliis frumenti peculiaris species, quæ Latinorum

Semen est: nam & Plinio Zea, Semen dicitur l. 18. c. 8.

Duûm generum est Dioscoridi l. 2. c. 111. ἀπλὴ ἢ δίκιννος.

I. *Zea Briza dicta, vel Monococcus German.* Frumentum locale: Ruel.

Zea ἀπλὴ, quod simplicis grani sit, Diosc.

Spelta prima, Trag. ico. secunda, Eid. descript.

Zea, Ang.

Zea simplex, Matth. Lac. Cord. in Diosc.

Zea alterum genus, Fuch.

Siligo, & *Zea* alterum genus, Tur.

Briza, Dod. gal. Ad. Lugdun. *Monococcus*,

Lob. Ger.

Monococcon, frumentû barbatum, Far venni-
culum rubrum, Col. *Zea*, Mnesitheï fortè, Dod.

Spelta vulgò, Cæf.

Zeæ species prima, Cast.

Zea monococcus, Tab. minor & monococcus, Lugd.

II. Zea dicoccus vel major.

Ζέα διωννος, [quòd grana bina juncta habeat,]

Zea Diosc.

Zea, Theoph. & Galeno.

Zea, Brunf. Cord. in Diosc. Lon. Ger.

Spelta prima, Trag. descript. secunda, Eid. ico.

Zea dicoccus, Matth.

Zea altera, Matth. Lac. Cast.

Zeæ primum genus, Fuch. Tur.

Zea, Romanis veteribus Semen, nunc Spelta, Dod. gal.

Zea, vulgò Spelta, Far antiquis: Ador posterioribus, & Semen Adorem, Dod.

Typha, Ang.

Far primum, Cæf.

Zea major seu dicoccus, Lugd.

Zea ad or, Tab.

III. Zea Amylea, vel Zeopyrum Amylæum. an Far. Olyra Diosc. halicatum trimestre cognominatum, Col.

Triticum secundum, Trag. Fuch. Lon.

Olyra, Dod. gal. Lugd.

Triticum trimestre, Cord.

Amylæum frumentum & Far halicatum, Dod.

Frumentum vel Triticum Amylæum, Tab.

Triticum amylaeum, Ger.

IV. Zeopyrum seu Triticospeltum, quòd naturam habeat *Ζέας ή πυρῆς*.

Ζεόπυρον ή γυμνόνριθον, Galeno.

Speltæ species tertia, Trag.

Hordeum alterum, Ang.

Zeopyron, Dod. Ad. Lob. Lugd. Tab.

Hordeum glabrum, Cord. hist. hexastichon,

hodie hordeum sine tunica, Cord. in Diosc.

Hordeum nudum, Ges. hor. Ger. mundum, Cæf.

Hordeum *γυμνόνριθον*, Cam.

V. Zeocryton seu Oryza Germanica.

Oryza Germanica, Trag. [cui & Tragum cereale, & candidum far,] Dod. cui & Far Gallicum, & frumenti barbati genus Ruel. videtur.

Olyra, Ad.

Far, *Zeutscher Keiss* / Cast.

Thypha Theophrasti, Tab.

an Far Clusianum, Lugd.

Spelta in Regno Congiano, omnium frumentorum, quæ habent, vilissimum, quo porcos alunt: in hist. Ind. Orient. part. 1. lib. 2. c. 1.

Siligine abundat ex se Cambaiæ Regnum: hist.

Ind. Orient. par. 1. lib. 2. c. 1. & Chinæ tellus

feracissima est Siliginis, ibid. c. 25. & Japonensis terra siliginem fert, ibid. c. 28.

Siliginis Turcicæ, quæ Milie Abrain dicitur, promontorium Viride per felix: Ind. Orient. part. 3. c. 40.

HORDEUM EIUSQUE SPECIES.

HORDEUM, *κριθή* ἀπὸ τῆς *κρίανθου*, quòd eo reperto & in usum recepto, glandibus spretis, à brutis homines distincti sunt: antiquissimum enim in cibus hordeum, sicuti Atheniensium ritu, Menandro autore, apparet, & gladiatorum cognomine. (ut Plin. l. 18. c. 7. loquitur,) qui Hordearii vocabantur: nunc studiosos, idiotæ sic appellare solent.

Unius Dioscorid. l. 2. c. 108. meminit: at Theoph. 8. hist. 4. Hordeum aliud rotundius minusq̃, aliud oblongius majusq̃: Item aliud candidum, aliud ad purpuram accedens. Hoc, ut & Triticum, in India Occid. semine ex Hispaniâ delato, fecundius & uberius nascitur, ut habetur in hist. Ind. Occid. par. 9. c. 31.

I. Hordeum polyftichum hybernum.

Hordeum, Brunf. Matth. Lac. Ges. hor. Lob.

[cui & Hordeum polyftichon autumnale Ad. part. alt.] Dod.

Lon. Cast. Cæf. Ger.

Hordeum majus, Trag.

Hordeum polyftichum, Fuch. Tur. Dod. gal.

[cui & Hordeum Cantherinum,] Lugd. Tab.

Hordeum primum, Ang.

Hordeum secundum hyemale, Cord. in Diosc.

Polyftichum dicitur quia in multos versus

spicatur: est enim differentia in spicarum forma, magnitudine & granorum numero: quoddam binos, quoddam ternos quater-nos, quinos, cumque plurimum senos versus habet: sic aliud rotundius & minus, aliud oblongius & majus, aliud candidius, aliud nigrius.

II. Hordeum polyftichum vernum.

Hordeum senis versibus, Matth. Cam.

Hordeum Septentrioni notissimum *πολύστιχον*,

Lob. ob.

Hor-

Hordeum polyftichon vernum, Lob. ico. & Ad. in Diofc. Lob. Lugd. Tab. cui & æftivum & tri-
port. alt. mestre minus.
Hordeum polyftichum æftivum, & Hordeum Hordeum binis verſibus, Matth. Cam.
trimeſtre polyftichum, Tab. Hordei alterum genus, Cæf.
III. Hordeum diſtichon: quòd ſpicâ binos IV. Hordeum Cauſticum.
ordines habeat, Plinio. Orzada ex Hispania nova, Monardi, Caſt.
Hordeum *διſτιχον* Galaticum, Columellæ. Hordeolum Monardis, Lugd.
Hordeum Cantherinum, Ruellio. Cevadilla, id eſt, Hordeolum, Monardi & Frag.
Hordeum minus, Trag. Cauſticum eſt, ſolum propter ſimilitudinem
Hordeum diſtichum, Fuch. Tur. Dod. Cord. huc relatum.

SECALE SIVE ROGGA

ejuſque ſpecies.

SECALE, monente Plinio l. 18. c. 16. etiam Farrago appellatur: nonnullis Rogga: & duplex eſt, ſationis tempore & magnitudine diſtinctum.

I. Secale latifolium, in Prod. deſcriptum. Illud lætius, hoc gracilius, culmis paucioribus, ſpicâ brevior & tenuior.
II. Secale hybernum vel majus. IV. Secale luxurians.
Siligo, Brunf. Ruel. Lon. veterum & ſecale, Tra. Clavi ſiliginis, Lon.
Secale, Matth. Dod. gal. (quibusdam Farrago, Clavis ſiliginis, Thal. tit. de Gramine.
non tamen eſt vera Farrago, quæ nil aliud eſt An Plin. l. 18. c. 17. de hoc intelligendus, dum
quam Hordeum,) Fuch. Lob. Tab. Ger. ſcribit: Inter vitia ſegetum & luxuria eſt, cum
Secale & Farrago Plinij, Lugd. Caſt. onerata fertilitate procumbunt: alij volunt
Olyra, Cord. in Dioſc. Plinium intelligere id, quod Theophr. 8. hiſt.
Rogga ſive ſecale Plinij, Dod. *φυλλομανία*, inſanam foliorum luxuriam, vocavit.
Tipha cerealis & Tipha Theophrasti, Portæ.
III. Secale vernum vel minus. V. Secale affinis peregrina.
Nuchani, Garziæ.
Siligo æſtiva, Trag. Secales peregrinum genus, Lugd.
Secale alterum, Lugd.
Rogga ſive ſecale æſtivum, Dod.

AVENA EIUSQUE SPECIES.

AVENA, *Βεῖμος* Dioſcoridi l. 2. c. 116. forſan à *Βεῖμα*, quod cibum ſignificat: nam ut autor eſt Plin. l. 18. c. 17. Germania populi hujus pulve vivunt. Theoph. 4. hiſt. 6. ex Zea Aveniferi ſcribit: at Plin. l. c. Aven. primū frumenti vitium eſſe, & Hordeum in eam degenerare, refert.

I. Avena vulgaris ſeu alba. Avena mitior & fativa, Cæſ.
Avena, Brunf. Matth. Fuch. Dod. Tur. Ama. II. Avena nigra.
Lac. Lon. Ad. Caſt. Tab. Lugd. Avena altera, Ang.
Avena fativa & prima, Trag. Bromos, Ama.
Avena veſca, Ad. Lob. Ger. Avena ſylveſterior nigra, Cæſ.
Avena frumentum, Cord. in Dioſc. III. Avena nuda.
Avenæ prima ſpecies, Ang. Avena nuda, Ad. Lob. Dod. Tab. Ger.

USTILAGO.

USTILAGO, frugum, præſertim ſpicatarum, maximè Avenæ & Secales, morbus eſt. Theoph. 8. hiſt. 10. de frugum vitijis agens, ſcribit, quadam communia eſſe omnibus ſeminibus, ut *ἰσχυρῶς*, id eſt, Rubigo, ſicut Gaza vertit: quedam verò propria quibusdam, ut Tabitudo radicis, Ciceri & Erucarum infeſtatio. Sic & 3. cauſar. 27. Rubiginis, & Plin. l. 18. c. 17. meminere.

I. Ustila-

I. Vstilago fecales.

Vstilago, Trag. Dod. (cui Avenæ ac Tritici propriè morbus) Lon. Lob. Lugd. (cui præfertim Avenæ pestis est.)

Vstilago secalina, Tab.

II. Vstilago hordei.

Vstilago polystichi, & Vstilago hordei dystichi, Lob. ico.

Vstilago hordeacea, Tab.

III. Vstilago Avenæ: & Lob. ico.

Vstilago Avenacea, Tab.

O R Y Z A.

ORYZA Dioscoridi l.2. cap.117. Οἷον Theoph.4. hist.5. Oryza Plin.l.8. cap.7. ex qua Ptisanam fieri scribit. Per Ptisanam aliqui intelligunt Oryzam, quæ vulgo cortice nudata venalis habetur.

I. Oryza Italica, ad differentiam Germanicæ, de qua inter Zeas.

Oryza, Brunf. Matth. Ang. Tur. Cord. in Diosc. Lac. Dod. Lob. Lon. Cæf. Cast. Cam. Tab. Oryza peregrina, Trago.

Oryzam, frumentacearum generi, Diosc. inter legumina, Galenus recenset, Lugd.

Hordeum Galaticum Columellæ, Hermolaus, Ruel. Ama. & Tab. censuere.

II. Oryza Indiæ Orientali peculiaris.

Oryzæ peculiare genus, Regina Patensis, Hollandis obtulit, ut habetur in Ind. Or. par.8. sed quid? Oryzam ex India originem traxisse, & per universum ferè orbem disseminatam esse, in 6. part. Ind. Orient. scribitur. Hæc præcipua omnium Indiæ Orientalis locorum annota est, part.3. Ind. Orient. c.39. Hinc Indis loco panis est, ex ea placentas parantibus; ex

qua in China potum faciunt, quem in Peru Acum vocant: in Iaponia vinum, quod Iaveses Aracle nominant: & in Pegu, Aquam extrahunt, quæ cum aqua vitæ certat: part.7. Ind. Orient. c.36.

Distinguunt in Oryzam optimam, quam Girasol, & in viliores, quam Chambasal Indi vocant. Linscot. par.2. Ind. Or. c.37. & par.4. c.6. In summa, Oryzæ usus, universis propè nationibus, non minus quàm frumentum familiaris est: ut de China, Iaponia, Philippinis, & maxima Indiæ Orientalis parte fileam, etiã per Africam & Aethiopiam universam, Indiã amque Occidentalem, cibus usitatissimus est. Sic & Europæi, qui panes ex frumento habent, Oryza, oblonij vice, cum lacte aut aqua decoctâ, utuntur.

FRUMENTVM INDICVM.

ETSI in Canaria frumenti varia genera habeantur: attamen potissimum apud Indos quadruplex est: Primum, Miliu Indicum: secundum Mays, quod Triticum ipforum est: tertium, quod Manigette indigetant: quartum est Oryza, quæ in Regno Congiana Mazza di Manputo, id est, semen Lusitanicum, at Malaicensis Bras appellant: & tres posteriores species delineata in 6. parte historia Indiæ Orientalis figura 14. proponuntur.

I. Frumentum Indicum, seu Miliu Indic. Miliu hoc spicas habet oblongas, ex granulis colore semen Cannabis æmulantibus, compositas, formâ nonnihil oblongis, utriculis sive folliculis aristis carentibus inclusis instar Dissipati herbæ, quod trium mensium spacio succrescit: dein abscinditur, in terram mensis spacio deponitur, ut Solis calore probè exiccetur

& percoquatur: tandem spicæ à culnis reseccantur, in fasciculos collectæ domum deportantur, stramine operiendis, vel muniendis ædificijs, destinato. Hoc frumenti genus optimum est, quod fractum & comminutum, cãdidissimum apparet, ex quo facili labore panis pinsitur, cum admodum molle sit, & attritu statim, massam conficiendis panibus aptam, præbeat. Et hoc fru-

hoc frumenti genus, semper habuerunt, etiam ante Lusitanorum adventum: hist. Ind. Orient. part. 6. cap. 30.

An semen, quod Congiani Lucum vocant, canabis grana, nisi quod paulo sit majus, referens, quod molâ manuaria, subactum & pistum, panem præbet candidum, tritico non inferiorem, hist. Ind. Orient. part. 1. l. 2. cap. 1.

an Arundinis genus granum ferens, nostro Seicali aut frumento simile, quod decoctum esui est aptum: Insulæ Virginæ historia.

II. Frumentum Indicum grano avellanæ magnitudine.

Folia habet angusta & tenuia, sed in tantam altitudinem, quemadmodum tertium, non exurgit: ex ramis frumentum illud instar nucum avellanarum dependet, quod aristas habet cum Tritico sive Mays convenientes, colore rubicundo: grana cute tenella involuta, putaminibus includuntur, & peculiaribus quasi loculis, ad modum granorum in malo Punico, ab invicem distincta: seminatur in agris, quemadmodum frumentum verum, potissimum in Africa, & quidē in peculiari quodam loco, qui nomen etiam suum inde obtinuit: & Æthiopicibus. Manigette! Batavis, Grain dicitur: part. 6. Indic. Or. cap. 38.

III. Frumentum Indicum Mays dictum, an Triticum Bactrianum Plin. l. 18. c. 7.

Frumentum Arabicum, quod Mays nominant, in hist. Ind. Orient. part. 8.

Frumentum ex Guinea, ibid.

Triticum Indicum sive Mays, quod Lusitani apud Nigritas primò seminarunt: in hist. Ind. Orient. part. 6. c. 31.

Pagatovvr, Virginæ indigenis.

Avati fructus, ex quo Brasiliiani potum Kaavvy coquunt: Stad. par. 3. Amer. c. 7.

Milium amplum, Triticum Sarracenicum, barbaris Avati, quod idem cum Indorum Mays & Triticum Peruanum, Lerio part. 3. Amer. c. 8.

Milium Abrayn, id est, Siligo Turcica in Baly. par. 3. Ind. Or. c. 40.

Frumentum Asiaticum: par. 7. Ind. Occid.

Milium Brasilianum: par. 3. Amer.

Milium in florida: par. 6. Ind. Occid.

Differentia notanda, cum duo genera, ad sex vel septem pedes, tertium ad decem in Virginea excresecat. Sic alterum crassius & rotundi-

us, ut quod è Lucanis tollitur: alterum subtilius & aridius, quod Morochoen appellant.

Granum hoc magni proventus est (bis enim Martio & Junio ferunt: part. 2. Ind. Occid.) cum in Peru ex uno grano 600. gignantur: at in Virginea mille & quinquaginta, & interdum bina millia reddat. Siquidem spica vel una, vel binæ, ternæ, vel quaternæ, & singulæ spicæ quinquies, sexies, & septies centena grana in Virginea contineant: apud Americanos, singuli culmi tribus quatuorve spicis onusti adolefcunt, quarum singulæ, grana centum & amplius pendunt. Sic grana alba, rubra, flava, cærulea, in Virginea sunt.

Frugum omnium communissimum Indiæ Occidentalis locis, in Peru, nova Hispania, Guatimala, Chile, & universa terra firma, in Insulis verò non item: sic & in Indiæ Orientalis aliquibus. Hoc Indi communiter cum primo commiscunt: & ex hoc solo panem Arepas nominatum, & potum Chicha (potus subacidulus Cici dictus: par. 9. Ind. Occid. addit.) Indis vocatum; ut fortissimum, quod in Peru Sora dicitur.

an hæc herba quâ in Brasilia aliquando senes virilia contegunt, cujus folia duorum digitorum latitudine, paulum incurva, in longitudinem excrefcencia, veluti calamus qui spicam Milij sive Tritici Sarracenicici contegit: Lerio in Brasil. cap. 7.

Hactenus ex hist. Indica: subjiciamus recentiorum nomina.

Turcicum frumentum, Trag. (cui & Typhamagna) Fuch.

Frumentum Indicum, perperam Turcicum, Matth. Lon. Cast.

Milium Indicum Plinianum, Ruell. Gef. Ad. Lob. cui & Mays Occidentalium.

Milium Indicum, Dod Gal. (cui & frumentum Asiaticum,) Tur. Lac. Gef. cat.

Frumenti octava species Turcic. dictum, Ang. Triticum Bactrianum sive Indicum, Cord. hist. Gef. hort.

Frumentum Turcicum, Ang. Dod. Gef. hor. (cui & Panicum peregrinum rectius,) Tab. Ger.

Triticum Indicum Fuch. & Matth. Lugd. Portę. Maizum, Monardi.

Maiz, triticum Indicum potius, quàm frumentum Turcicum dicendum, cum non ex Asia,

sed India primum sit allatum, Cam.

Maiz Indorum, Panicum Indicum, Cæf.

Mays, quod nulla specie cum Milio, quod Plinius ex India in Italiam importari scribit, convenit, Joseph. Acoſta hiſt. Ind. l. 4. c. 16.

Variat apud nos floris colore, purpureo, rubeo, luteo, aliquando pro ratione fructus futuri: granorum in colore quatuor præcipuè genera: habetur enim granis rufefcentibus, nigricantibus, crocantibus, & ſubalbicantibus.

IV. Frumentum Ind. Mays dictum alterum.

Milium Indicum magnum aliud, Lob. ico.

Milium Indicum, Caſt.

Frumentum Indicum, Tab.

Frumentum Aſiaticum, Ger.

Hoc cum ſpicarum colore variet, idcirco Tabernæmontanus ſpicas ſedecim, Gerardus ve-

rò 12. pingit: quæ colore ſunt vel ſimplici, vel mixto: ſimplici, albo, luteo, aureo, violaceo, ſpadiceo, nigro: mixtis coloribus, albo, ſpadiceo: & cæruleo: cæruleo, albo, nigro, partimq; punctis ſpadiceis mixto: albo, violaceo, luteo cum punctis ſpadiceis: rubro, nigro & ſpadiceo: luteo albo, aliquando cæruleo & violaceo, aliquando luteo & albo, violaceis & cæruleis punctis aſperſis: rubro & ſpadiceo: aureo & albo: cæruleo, luteo, albo, & punctis cæruleis aſperſis: deniq; cæruleo, luteo, violaceo & albo.

V. Frumentum Indic. Mays dictum minus. Hujus Tabern. meminit, quòd prioris altitudinem tantum mediam attingat, cujus ſpicæ non ad culmorum latera, ſed floribus ſuccedant, colore albo, rubeo, ſpadiceo, luteo, atrorubente, & aliquando mixto.

MILIUM EJUSQUE SPECIES.

Milium, à miliari ſumma Feſto, quaſi milleſimum granum ſerat. Κέγγη Ⓞ Dioſcor. lib. 2. cap. 119. & Theoph. 8. hiſt. 3. à numeroſiſſimis & minutis granis ſicuum, quæ Κέγγη αμί- δες, vocantur. Hippocrati ſecundum Galenum πικραλ Ⓞ Milium, Plin. lib. 18. c. 7.

I. Milium ſemine luteo vel albo.

Milium, Brunf. Trag. Matth. Fuch. Tur. Dod.

Cord. in Dioſc. Lac. Lon. Lob. Caſt. Tab. Lugd.

Milium Dioſcoridis, Theophrasti & Plin. Cæf.

Milium vulgare, Gef. hor. Ad. commune, Ang.

Milium aureum & album, Cam.

II. Milium ſemine nigro.

Milij nigri ſpecies apud Oribaſium, Ang.

Milium ſemine nigro & latiore juba, Lob. obf.

Milij alterum genus è colore nigro deterius, Cæſalp.

Milium jubâ ſubinde coloris nigricantis, Dod.

Milium nigrum, Tab. Cam. Ger.

Hoc quod in Argovia Bernatum frequenter feritur, à vulgato differt folijs latioribus, caule non adeò alto, jubâ ſparsâ & minore, ſemine aliquid majore & rotundiore, & ad pultes conficiendas altero longè utiliore.

III. Milium Sabæum.

Millo, frumentum in Guinea parvum, Milij forma ſed dulcius, ex quo panem & vinum conficiunt in Regno Sabe: ad Cluſ. curas poſt.

IV. Milium arundinaçum ſubrotundo ſemine, Sorgo nominatum.

Milium quod ex India in Italiam invecum nigro colore, Plinio.

Panicum Dioſcoridis & Plinij, Trag.

Milium Indicum, Matth. Fuch. ico. (cui & Sarracenicum,) Gef. hor. Cord. hiſt. Guiland. Lugd. Caſt. def.

Milium Indicum Plinij, Ang. Cam.

Milium aliud, Ama.

Panicum Indicum, Gef. hor.

Sorghij, Fuch. Dod. gal. (cui Panici ſpecies videtur,) Len.

Sorgum, Gef. hor. Tab. (cui & Panicum loculare,) Ger.

Sorgo, Melica Italarum, Lob. Sorgo Inſubrum, Bellonio.

Melica ſive Sorgum, Dod.

Melica, fortè à Meline: Sagina alijs à ſaginando, Calamagroſtis Dioſcoridis ex hoc genere videtur, Cæf.

Variat ſeminis colore, quod aliàs ruſum, aliàs plenius nigricat: habetur & album & luteum, quod

Sorgum fructu rubro & fructu albo, Eyſt.

V. Milium arundinac. plano alboq; ſemine. Sorgo ſimile granum, Hareomen Arabum, Bellonio.

Dora, Rauvvolſio.

Milium Æthiopicum, Portæ.

an Milium album in Regno Congi, quod vocant, hist. Ind. Orient. part. prim. libro se-
Mazza di Congo, id est, semen Congianum cundo, cap. primo.

PANICUM EIUSQUE SPECIES.

Ελυμ & μελίνη Dioscoridi lib. 2. cap. 120. Theoph. 8. hist. cap. 1. 3, 7. & 10. μέλινη. Ε'λυμ &
forsan ab ἐλώω involuo. Plin. lib. 18. cap. 7. Panicum, à paniculis quibus semen inest.
Mel frugum Dioclis, eidem lib. 22. cap. 25. μελίνη, quasi melleum quiddam.

I. Panicum Germanicum, sive paniculâ minore.

Milium agreste sive exiguum, Trag.
Panicum, Fuch. Tur. Dod. Cord. Gesner. hor.
Lon. Lob. Cæsalp. Cam. Tab. Ger.

Variat paniculis albis, flavis & purpureis: semen album, luteum, rufescens: Dioscorides frumentaceis, Gal. leguminibus jungit.

II. Panicum Italicum, sive paniculâ majore.
Panicum Marcello, Hermolao, Ruellio, Matthiolo, cui & domesticum: Anguil. Cæsalp. Portæ.

Panicum fatium, Lugdunensi.

Panicum vulgare, Cluf. hist.

Panicum aliud Indicum, paniculâ villosâ, Lob.

Panici Indici spica, Dodon.

Panicum Indicum, Tab. Ger.

III. Panicum Indicum spica obtusa cærulea.

Panicum cæruleum Indic. Ad. Lob. ico. Cam. Tab.

Panicum Indicum, Dod. Ger. sive peregrinum, Lugd.

Panicum Americanum, Cluf. hist.

Panicula est subcærulea, in calidioribus regionibus magis satura.

IV. Panicum Indicum spicâ longissimâ.

Panici Americani spica grandis vel sesquipedalis, Cluf. hist.

Panicum Æthiopicum ex Guinea, Cluf. hist. ap. ad lib. 6.

DE SESAMO ET ERYSIMO CEREALI.

CUM Dioscorides & Theophrastus Sesamum inter fruges retulerint: & Plin. lib. 18. cap. 10. frumenta astiua dixerit, Sesama, milium, panicum: sic & Erysimum in Asia & Græcia, Sesamo simile asserat: & Theophrastus 2. caus. plant. 17. semina hæc, milium, sesamum, erysimum inter fruges reposuerit: & 6. caus. plant. 19. Sesama & Erysimum sicca cibo idonea, non verò viridia scripserit, de utroque nunc.

Sesamum & Sesama similiter Dioscoridi lib. 2. cap. 121. Theoph. pluribus locis σῆσαμον, aliis σῆσαμη dicitur. Duplex Theophrastus agnovisse videtur, dum 8. hist. 5. inquit, Et Sesami genus quoddam candidum datur.

SESAMUM VETERUM.

Sesamum, Matth. Ang. Tur. Lob. Dod. Cast. Tab. Portæ.

Sesamum verum, Cord. in Diosc. Gef. hor. Lugd. Cam.

Sesama, Cæsalp.

Sempsem, Alpino.

Semen ex Alexandria, Creta, Sicilia affertur.

ERYSIMUM.

Theophrasti folio hederaceo, τραγόπυρον & φυγόπυρον, hirco-triticum & fagi-triticum, quod fagineam glandem forma triquetra & colore fordido quodammodo referat, licet multo minus sit.

Ocymum veterum, Trago.

Frumentum Sarracenicum, Matth. Lugd. Cast.

Tragotrophon & Fago-triticum, Dod. gal.

Erysimi alterum genus Theoph. Cord. in Diosc.

Irion cerealis sive Erysimum Ruel.

Erysimum cereale, Gef. cat. Portæ.

Frumenti genus folio hederaceo, Eid.

Formentone, Ang. (cui Ocymum est Varonis) Cæsalp.

Frumentum vaccinum, Lon.

Erysimum Theophrasti, Lob.

Fegopyron, Dodonæo, Fagopyrum, Ad. (an

Erysimum Theoph.) Lob. ob. (& Lamplana vera quorundam,) Franco.

Ocymum cereale, Cluf. pan. Tab.

Tragopyron, Gerard.

Polygonum hederaceum, Col.

Sarracenicum dicitur, quia ex Africa primum

delatum credatur: nam veteribus vel non cognitum, vel non usitatum, vel neglectum, Dodonæus asserit.

PHALARIS.

PHALARIS Plinio lib. 27. cap. 12. Φάλαρις Dioscoridi lib. 3. cap. 159. an Melia altera Theophrasti.

I. Phalaris major femine albo.

Phalaris Dioscoridis, Trag. ico.

Phalaris, Matth. Ang. Tur. Dod. Cord. Gef. hor. [cui & Canariense semen,] Lon. Lob.

Cæsalp. Cast. Cam. Lugd. Tab. Ger.

Phalaris herba, Gef. cat.

Milium alterum Theoph. Dalech. in Plin.

II. Phalaris major femine nigro.

Cuneno, Melitensium incolis.

Granum hoc in Melita frequens, Canariis

insulis familiare, Mafsiliæ notum, nigrum,

oblongum, milio simile, quo Canarios passer

res præcipuè nutriunt: ex grano aliquando à Dalechamptio sato, Phalaris prodiit.

SECTIO QUINTA.

ASPHODELUS, PHALANGIUM.

ASPHODELUS sive Hastula Regia, quòd regij sceptri effigiem, dum floret, referat. Ἀσφοδέλλης unius Dioscor. lib. 2. c. 199. meminit, cujus florem ἀνθεμὸν appellant: & Theophrasti. 1. hist. 10. & 7. ejusd. 11. & 12. qui 1. hist. 7. ἀνθεμὸν, pro tota planta usurpat. Asphodelum aliquos Heroin appellasse, Dionysium marem ac feminam fecisse, & aliquos Halymon Hesiodi existimasse, Plin. lib. 22. cap. 12. scribit. Sic lib. 21. cap. 17. restatur, Theoph. & ferè Græcos & Pythagoram, caulem Anthericon, radicem verò, quæ ex octuaginta simul acervatis bulbis constat, Asphodelum nominasse: cujus genera duo faciunt: quod etiam lib. & cap. 22. ostendit.

I. Asphodelus albus ramosus mas.

Asphodelus primus, Ang. Cluf. hist.

Asphodelus major, Cluf. hisp. albus, Eyst.

Asphodelus ramosus, Lob. ico. Ger.

Asphodelus caule ramoso maritimus & mas, Cæf.

Hic sæpè radicibus ducentis, aut pluribus ab uno capite dependentibus reperitur.

II. Asphodelus albus non ramosus.

Asphodelus, Marcel. Ruel. Matth. Ama. Gef. cat. Lon. Cast. verus, Cord. in Dioscorid.

Asphodelus mas, Dod. gal.

Asphodelus alter, Ang. Cluf. hist.

Hastula regia, Trag. lat. Lon. Lac. Gef. hor. Lugd.

Asphodelus albus, Gef. hor. ap. Cluf. hisp.

Dod. Tab. Cam. major, albus, Lob.

Asphodelus caule simplici, Cæf.

Asphodelus non ramosus, Ger.

III. Asphodelus autumnalis.

Asphodelus autumnalis sive major, Cam.

IV. Asphodelus purpurascens foliis maculatis.

Asphodelus flore incarnato pallido, Dod. gal.

Asphodelus flore suave rubente, Lob. ico.

Asphodelus flore rubente, Tab. Ger.

V. Asphodelus luteus & flore & radice.

Asphodelus flore melino, Matth. ico.

Asphodelus luteus, Gesner. hor. Dod. Cæsalp. Lugd.

Asphodel. luteus minor, Ad. & Lob. (& Eri-zambac Arabum,) Tab. Lugd. Gerar.

Iphyon Theoph. videtur, Ang.

Asphodelus fæmina sive luteus, Cam. epit.

Hastula

- Hastula regia minor, & Asphodel. minor, Cast. Asphodelus luteus palustris, Dod. Tab.
 Asphodelus luteo flore & radice, Cam. Asphodelus palustris, Lugd.
 Meminere Tabern. & Gerar. Asphodeli lutei, Asphodelus minimus luteus acori fol. palust.
 qui albo, radicibus & floribus sit similis, sed Lob.
 foliis brevioribus, cauleque latis foliis cincto, Asphodelus acorifolius palustris lateus, Ad.
 quem Asphodelum luteum nominant. Asphodelus Belgicus palustris luteus, Lob. ad.
 VI. Asphodelus albus minimus. part. alt.
 Asphodelus minimus, Clus. hist. Pseudoasphodelus primus vel major, Clus.
 VII. Asphodelus foliis fistulosis. hist.
 Asphodelus tertius aliquibus maritimus, Ges. IX. Pseudoasphodelus palustris Scoticus.
 hort. ap. Asphodelus minimus Noruegicus luteus palu-
 stris Scoticus & Lancastrienfis, Lob. adverb.
 Asphodelus minor, Clus. Dod. Lugd. Cam. patte secunda.
 Phalangium Cretæ Salonensis, Ad. Lob. Lugd. Asphodelus Lancastræ, Gerar.
 Ger. X. Pseudoasphodelus alpinus.
 Phalangij alterum genus, Cæs. Pseudoasphodelus pumilio foliis Iridis, Clus.
 Phalangium Narbonense, Tab. pan. vel secundus, Eid. hist.
 VIII. Pseudoasphodelus palustris Anglicus.

PHALANGIUM EIUSQUE

Species.

Φαλαγγίς Diosc. lib. 3. cap. 122. meminit : sic dictum Galeno, 8. simpl. facult. quòd de-
 morfis à Phalangis auxilietur, cui Φαλαγγίτης, & Plin. lib. 27. cap. 12. Phalangites,
 à quibusdam Phalangium, ab aliis Leucanthemum vocatum.

- I. Phalangium magno flore.
 Phalangium, Matth. Cast. majus, Ges. hor.
 Phalangium Matthioli, Lugd. Tab.
 Phalangium Allobrogicum majus, Clus. hist.
 ap. 2. Eyst.
 Phalangium Dalechampij, Lugd.
 Lilium polyrrhizon Myconi, Lugd.
 II. Phalangium parvo flore non ramosum.
 Phalangites quorundam, Cord. in Diosc.
 Liliago, Cord. hist. ejus Scholiasti, Asphodelus
 Germanicus.
 Liliago Cordi, Asphodeli syl. species, Thal.
 Phalangium non ramosum, Lob. Dod. Tab.
 Ger.
 Phalangium cauliculis simplicibus, Cæsalp.
 Lilia Asphodelus albo flore quibusdam.
 Phalangio Allobrogico congener, vel Phalan-
 gium montanum, Clus. cur. post.
 Est majus folio longiore, & latiore, semi-
 ne majore : est alterum in quo omnia mino-
 ra, & folia angustiora, in monte Wasserfall :
 cujus radices sæpè pro Rusci veri radicibus,
 magno errore dividentur.
 III. Phalangium parvo flore ramosum.
 Moly alterum Plinij, Dod. gal.
 Phalangites sive Palangium herba, Gesner.
 hor.
 Phalangium ramosum, Lob. Dod. Lugd. Tab.
 Ger. Eyst.
 Phalangium, Asphodelus parvus dici posset,
 Cæsalp.
 Phalangium majus, Cam.

SECTIO SEXTA.

XYRIS, IRIS, ACORUS, GALANGA, ZIN-
ZIBER, ZEDOARIA, COSTUS, CURCUMA
ET CROCUS INDICUS.

XYRIS.

ΞΥΡΙΣ ob folij similitudinem, quasi rasorium cultrum dicitur, de qua Diosc. lib. 4. cap. 22. *Ἰρις ἀργία*, Iris sylvestris Theophrasto : Plin. lib. 21. cap. 20. Iris sylvestris, à quibusdam Xyrin vocata. Spatula fœtida, tum ob figuram folij gladiolum referentis, tum quod gravem odorem exhalet, vulgò dicitur.

I. Gladiolus fœtidus.

Xyris five Iris sylvest. Dioscoridi.
Sparganium five Xiphidion, Offic. spatula fœ-
tida, Ruel. Ama.
Spatula fœtida, Trag. (cui & Gladiolus Italic.)
Fuch. Lon. Gef. hor. Ang. Cæf. Tab. Dod.
Xyris, Matth. Lac. Tur. Cord. Cornaro, Lob.
Cast. Cam. & Ger.
Xyris vel Iris agria Theo. Dod. gal. Ad. Lob. ico.
Xyris Matthioli & Lobeli, Lugd.

Cùm Matthioli & Lobeli figura, radice forma differant, idcirco in historia Lugdunenfi duæ figuræ positæ : dum enim adhuc juvenca est, radicem habet fibrosam seu capillarem : ubi verò adolevit, crassa est. Flos communiter obsoletè purpureus : aliquando saturata purpura arridet, rariùs rubet.

II. Gladiolus fœtidus maritimus.

Xyris maritima, quam fluctus in littora, cum aliis purgamentis rejciunt, Lugd.

IRIS ET EIUS DIFFERENTIÆ.

IRIS, Ἰρις Diosc. l. 1. c. 1. à cœlestis arcus similitudine nomen accepit. Species complures esse, colore floris differentes, idem ostendit, nempe candido, pallente, luteo, (alij nigros legunt,) purpureo, cæruleo, seu cyaneo. Quam colorum diversitatem non in uno flore reperiri, videtur Dioscorides, (ut aliqui credunt,) voluisse : siquidem de Illyrica maximè loquatur, quam Brassavolus in Illyrico plerumq; candidis, aliàs pallidis, nonnunquam luteis & etiam purpureis conspexit. Theo. 6. caus. 13. Iris odorata est, & à gratia palati nomen accepit, quæ in Illyride (6. caus. 28.) melior quàm in Macedonia : in Thracia verò, locisq; frigidioribus odore penitus caret. Gaza Iridis vocem Consecraticem vertit. Plin. l. 21. c. 7. Iris diversicolor specie floret, sicut & arcus cœlestis, unde & nomen : laudatissima in Illyrico ; proxima in Macedonia, quæ longissima, candidans, & exilis : tertium locum habet Africana, quæ amplissima & gustu amarissima. Illyrica quoq; duùm generum : Raphanitis, à similitudine, (fortè Astragalites Gal. & Aërij,) quæ & melior : Rhizotomos subrusa : non improbat & Pisidica.

Recentiores multas differentias agnoscunt : quare dividemus in eam, quæ radice est geniculata, & eam quæ radice est bulbosa : hænim & foliorum latitudine angustiaue, florisq; colore, & ratione loci natalis variant.

IRIS LATIFOLIA.

I. Iris vulgaris Germanica five sylvestris.
Iris, Brunf. Gesner. cat. sylvestris, Matth. Lac. Iris latifolia major vulgaris, Cluf. hist.
Cord. hist. Cast. Lugd. Tab. syl. prima, Advers. Iris biflora, Ger. ico.
Iris syl. major, Matth. ep. Gef. hor. Hæc est, quam in tectorum culminibus, vicinarum

nearum macerij & muris plantare consueverunt, quæ in hortos translata, cultura speciosior redditur.

II. Iris hortensis latifolia.

Iris Germanica, Trag. Domestica, Matth. Lac. Cast. Lugd.

Iris, Tur. Ang. Dod. Cord. in Diosc. Lon. Tab.

Iris communis, Ges. hor. vulgaris, Lob. Ger.

Iris nostra fativa, Cord. hist.

Iris, Hyacinthus Virgilij, Columellæ & Palladij, Ang. Cam.

Iris major cærulea, vel purpurea, Cam.

Iris latifolia vulgaris cærulea, Eyft.

III. Iris hortensis pallidè cærulea.

Iris cujus flores aquæ cyaneum colorem referunt, Dod.

Iris dilutè cærulea involucro albo, Tab.

Iris Chalcedonica, Ger. ico.

Iris latifolia major obsoleta, Cluf. hist.

IV. Iris hortensis alba Germanica.

Iris albo flore, Ges. hor. alba, Tab. Ger.

Iris vulgaris candidis floribus, Lob. ico. Lugd.

Iris candida, Dod. sub Iride altera.

V. Iris alba Florentina.

an Iris Africana Dioscoridis?

Iris fativa floribus nivei coloris, Matth.

Iris Florentina seu femina, Ges. hor.

Iris Florentina, Ireos officin. Dod. gal. Lon. Ad.

Tab. Ger. Franco, Eyftet.

Iris Illyrica, Cord. in Diosc.

Iris flore ex toto candido, Cæsalp.

Iris major alba, Illyrica vulgo vel potius Florentina, Cam.

Iris latifolia major alba, Cluf. hist.

Hæc Florentina à Germanica differt, quòd hujus radix siccata: non secus ac vulgaris cærulea, corrugatur: illius verò non, quæ etiam radice minor est: in officinis nostris Illyrica habetur, quæ Venetijs adfertur, quæ rufescit, minus nitida est, at odore est suaviore.

VI. Iris Illyrica.

Iris Illyrica, Eyft. quæ à Florentina aliquantum differt, quòd hujus flos candidissimus sit, cum Illyricè sit coloris dilutè cærulei pallefcantis & odore remissiore.

IRIS LATIFOLIA PEREGRINA major.

I. Iris Sufiana flore maximo ex albo nigricante.

Iris Sufiana, Cluf. pan.

Iris Chalcedonica variegata, Lob. Tab.

Iridi luteæ variegatæ in Lugd. hist. jungitur.

Iris Camerarij, Ger. ico.

Iris latifolia major prima, Cluf. hist.

Iris Chalcedonica latifolia, Eyft.

Iris Pharaonis, vel nigra Cretica quibusdam.

II. Iris Asiatica cærulea polyanthos.

Iris Asiatica cærulea, Cluf. pan. sive latifolia major 2. Eid. hist.

Iris Dalmatica major, Lob. ico. Lugd. Tab. Ger. ico.

III. Iris Asiatica purpurea.

Iris Asiatica purpurea vel 3. Cluf. pan.

Iris latifolia major 5. Eid. hist.

Huc referantur

Iris latifolia violaceo colore major, &

Iris latifolia major variegata, Eyft.

IV. Iris peregrina subrubens inodora.

Iris major latifolia sexta, Cluf. hist.

V. Iris peregrina odore oxyacanthæ.

VI. Iris major latifolia 24. Cluf. hist.

VI. Iris Dalmatica major,

Iris Dalmatica major, Cluf. hisp. ut Lob. Lugd. desc. Cam. Tab. Ger. & Chalcedonica 2. Tab. icon.

Iris major latifolia 3. Cluf. hist.

an Iris Lusitanica verna, Lob.

VII. Iris Byzantina purpuro cærulea.

Iris major latifolia 18. Cluf. hist.

VIII. Iris Damascena polyanthos.

Iris major latifolia 4. sive Damascena, Cluf. hist.

IRIS LATIFOLIA GERMANICA & Pannonica.

I. Iris latifolia Germanica odore suavi.

Iris major latifolia 7. Cluf. hist.

II. Iris latifolia Germanica odore Sambuci.

Iris major latifolia 8. Cluf. hist.

III. Iris latifolia Germanica ochroleucos.

Iris major latifolia 28. Cluf. hist.

IV. Iris latifolia Germanica candido purpurea.

Iris major latifolia 21. Cluf. hist.

V. Iris latifolia odore oxyacanthæ.

Iris exotica, Camer. vel Iris 5. Cluf. pan.

Iris major latifolia 14. Cluf. hist.

VI. Iris latifolia Pannonica colore multiplici,

Iris

Iris varia caulifera, vel *Iris* 4. Cluf. pan.
Iris major latifolia 15. Cluf. hift.
Iris Pannonica 4. Clufij, Tab.
Iris lutea variegata, Ger. icon.

VII. *Iris latifolia alba viridis*.
Iris major latifolia 16. Cluf. hift.

VIII. *Iris latifolia caule aphylo*.
Iris 7. & *Iris caulifera purpurea* 1. & 2. Cluf. pan.
Iris major latifolia 25. & 26. Cluf. hift.

Variat: in illa, folia circa caulem minus, in hac, magis purpurascunt.

IX. *Iris latifolia candida*, purpureis venis distincta.

Iris major latifolia 27. Cluf. hift.
Iris Portugalia, Eystet.

IRIS LATIFOLIA

Belgica.

I. *Iris latifolia Belgica* odore Sambuci.
Iris Lusitanica verna, Lob. quoad icon.
Iris latifolia major 9. Cluf. hift.

II. *Iris latifolia Belgica versicolor* odore Sambuci.

Iris major latifolia decima, Cluf. hift. def. Eyst.

III. *Iris latifolia Belgica* odore Sambuci altera.

Iris latifolia major 11. Cluf. hift.

IV. *Iris latifolia Belgica variegata*.
Iris major latifolia 12. Cluf. hift.

V. *Iris latifolia Belgica cærulea versicolor*.
Iris major latifolia 13. Cluf. hift.

VI. *Iris latifolia ex albo pallescens striata*.
Iris major latifolia 17. Cluf. hift.

VII. *Iris latifolia humilior purpurea*.
Iris major latifolia 19. Cluf. hift.

VIII. *Iris latifolia humilior versicolor*.
Iris major latifolia 20. Cluf. hift.

IRIS BIFLORA.

I. *Iris biflora* flore minore, odore lilij convallij.

an *Raphanitis* Plinij: & *Astragalites* Aëtio.

Iris biflora, Cluf. hisp. Lugd.

Iris biflora Lusitanica, Lob. Dod.

Iris latifolia major 22. Cluf. hift.

II. *Iridi bifloræ affinis* flore majore.

Iris Illyrica, vel *Iris* 6. Cluf. pan.

Iris major latifolia 23. Cluf. hift.

an *Iris Byzantina*, *Camerarij* huic similis?

III. *Iridi bifloræ affinis* minor.

Iris Dalmatica minor, Cluf. hisp. Lob. Lugd.
Iris latifolia major 18. Cluf. hift. quoad icon.

IRIS LATIFOLIA

Lutea.

I. *Iris lutea sativa*.

Iris sativa floribus aureis, Matth.

II. *Iris lutea variegata* *Lobelij*.

Iris lutea variegata, Lob. Lugd.

III. *Iris lutea variegata* *Camerarij*.

Iris variegata è luteo & purpureo, Cam.

Duplicem habet, aliam folijs languidis, aliam erectis.

Huc referenda.

Iris Pannonica variegata, Eystet.

Flos ex purpura flavescit, & lineis purpurascens distinguitur.

IV. *Iris media longissimis folijs lutea*.

Iris Tripolitana mediam inter latifolias & angustifolias, Cluf. hift.

IRIS ANGUSTIFOLIA.

I. *Iris pratensis angustifolia* folio fœtido.

Iris angustifolia media, Cluf. hisp.

Iris angustifolia major, sive prima, Cluf. hift.

Iris folijs angustis prima Clufij, Eystet.

II. *Iris pratensis angustifolia non fœtida* altior.

Iris angustifolia media, sive *Iris angustifolia Pannonica* vario flore, & *Iridis undecimæ* species prior, Cluf. pan.

Iris sylvestris Byzantina peramœna, Lob. ico. & Ger.

Iris syl. angustifolia major, Tab.

Iris undecima Clufij, Camer.

Iris tenuifolia, Thal.

Iris angustifolia altera, Cluf. hift.

Iris pratensis major, Eystet.

III. *Iris pratensis angustifolia humilior*.

Xiphion, seu *Gladiolus cæruleus minor*, Trag.

Iris tenuifolia, Cord. hift. Ges. hor.

Iris minor seu *tenuifolia*, Dod.

Pseudoacorus cæruleus *Tragi*, Lugd.

Iridis undecimæ altera species, Cluf. pan.

Iridis angustifoliæ secundæ species altera, Eidem hift.

Xyris minor, Camer.

IV. *Iris angustifolia maritima major*.

Iris maritima Narbonensis, Advers.

- Iris sylv. maritima Narbonensis, Lob. ico.
 Iris angustifolia media, vel ejus prima species, Cluf. hisp.
 Iris sylv. altera, Penæ, Lugd.
 Iris maritima, Camer.
 Iris angustifolia 3. Cluf. hist. at 1. quoad icon.
 V. Iris angustifolia maritima minor.
 Iridis angustifoliæ mediæ altera species, Cluf. hisp.
 Iris angustifolia quarta, Cluf. hist.
 VI. Iris angustifolia hortensis versicolor.
 Iridis angustifoliæ tertiæ species, Cluf. hisp.
 Iris angustifolia quinta, Cluf. hist.
 VII. Iris angustifolia candida lineis rubentibus notata.
 Iris candidis floribus angustifolia, Lobel. ad part. 2.
 VIII. Iris angustifolia bicolor.
 Iris flore cæruleo obsoleto cinereouë polyflora, Lob.
 Iris flore cæruleo polyanthos, Lugd.
 IX. Iris angustifolia prunum redolens minor.
 An Rhizotomos Plinij.
 Iridis Illyricæ nomine ostensa Hermolao.
 Iris perpusilla sylv. angustifolia, Lob. observ.
 Chamæiris angustifolia, Eid. ico. minor, Tab. Eystet.
 Chamæiris, Dod. & Lugd. odoratissima, Cam.
 Iris angustifolia humilior, Cluf. hisp.
 Iris angustifolia minor, vel 12. Eid. pan.
 Iris peregrina, Illyrica vulgo, Cæsalp.
 Chamæiris vel Iris humilis, Cam. in Matth.
 Chamæiris tenuifolia, Ger.
 Iridis angustifoliæ sextæ species altera, Cluf. hist.
 X. Iris angustifolia prunum redolens major.
 Iris sylvestris minor, Matth. Cast.
 Iris sylv. altera, Ges. hor. Lugd.
 Chamæiris angustifolia, Tab. Ger.
 Iridis angustifoliæ sextæ species prima, Cluf. hist.
 Chamæiris odore carens, Cam.
- C H A M Æ I R I S.
- I. Chamæiris major saturatè purpurea biflora.
 Chamæiris latifolia biflora, Eyst.
 II. Chamæiris variegata.
 Iris perpusilla latifolia, Lob. observ.
- Iridis perpusilla latifoliæ varietas, Eid. ico.
 Irid. humili latifoliæ similis, Cluf. hisp.
 Chamæiris seu alia perpusilla Iris latifolia, Lugd.
 Iris sylv. minor latifolia, Tab.
 Iris violacea, Ger. ico.
 Chamæiridis latifoliæ genus 1. cum icone Chamæiridis niveæ Lobelij, Cluf. hist.
 Flos ex cæruleo dilutus aut candidus, aut pallens, aut purpureus, aut violaceus: huc pertinet.
 Chamæiris cæruleo & violaceo colore, Eyst.
 III. Chamæiris flore saturo violaceo.
 Chamæiris latifolia Pannonica major, vel Iris octava, Cluf. pan.
 Chamæiris latifolia major, addidit figura Chamæiridis latifoliæ flore rubello Lobelij, Cluf. hist.
 Flos hujus aliquando purpureus, aliquando eleganter cæruleus est.
 IV. Chamæiris minor, flore purpureo.
 Iris minor, Dodon.
 Iris violacea parva, Lob. ico.
 Chamæiris latifolia minor purpurea, vel Iridis 9. species prima, Cluf. pan.
 Chamæiris latifolia minor prima, Cluf. hist.
 Flos saturatioris purpuræ, odoratus: interdum dilutior & inodorus.
 V. Chamæiris minor flore purpureo cæruleo.
 Chamæiris latifolia minor cærulea, vel Iridis 9. species altera, Cluf. pan.
 Chamæiris latifolia minor 2. Cluf. hist.
 VI. Chamæiris minor flore rubello.
 Chamæiris latifolia flore rubello, Lob.
 Chamæiris latifolia minor rubescens, vel Iridis 9. species tertia, Cluf. pan.
 Chamæiris latifolia minor tertia, Cluf. hist.
 Floris colore variat purpureo, cæruleo, rubescente, pallido, albo & vario: est flore odoro & inodoro.
 VII. Chamæiris minor flore variè picto.
 Chamæiris latifolia minor septima, Cluf. hist.
 VIII. Chamæiris flore purpureo flavescente.
 Chamæiris latifolia minor octava, Cluf. hist. Eyst.
 Huc referri debet
 Chamæiris flavo & purpurascente flore, Eyst.
 IX. Chamæiris flore pallido & albo.
 Chamæiris latifolia minor, vel Iridis 9. species 4. Cluf. pan.

Chamæiris latifolia minor 4. Eid. hist.

Huic similis est.

Chamæiris latifolia minima, Eyst.

X. Chamæiris minor flore variegato.

Chamæiris latifolia minor varia, vel Iridis 9. species 5. Cluf. pan.

Chamæiris latifolia minor 5. Eid. hist.

XI. Chamæiris flore luteo, vel candido.

Iris minor lutea, Dod.

Chamæiris lutea altera, Lob. ico.

Chameiris nivea, aut candida, Eidem. & Eyst.

Huc pertinet,

Chamæiris flore argenteo & flore candido, Eyst.

XII. Chamæiris flore obsoleto pallido.

Chamæiris latifolia minor sexta, Cluf. hist.

XIII. Chamæiris flore pallidè luteo, vel Chamæiris minor ὠχρόλουσι.

Chamæiris latifolia minor nona, hist.

XIV. Chamæiris minor flore purpureo.

Chamæiris latifolia minor 10. Cluf. hist. Eyst.

XV. Chamæiris candicans venis variis distincta.

Chamæiris latifolia minor 11. Cluf. hist.

XVI. Chamæiris saxatilis Gallica.

Iris perpusilla saxatilis latifolia acaulos ferme, Adver. & Lob. ico.

Iris pusilla sylvestris, Cæsalp.

Iris perpusilla & saxatilis, Lugd.

an Iris ἀναυλῶ, Cam.

Variat: altera flore est purpureo & radice odorata: altera flore pallido, radice inodora.

XVII. Chamæiris latifolia saxatilis Lusitanica.

Iris humilis latifolia, Cluf. hisp.

Iridis aliud genus humilius, Eid. hist.

A C O R U S.

AΚΟΡΟΣ, quia τῶς κόραις, id est, pupillis sive aciei oculorum caliginose medeat, dicitur, de quo Dioscorid. lib. 1. cap. 2. Meminit Plin. lib. 25. cap. 13. Acori Iridis folijs, radicibus nigris: quare cum & Dioscoridis & nostra, sit radicibus albicantibus, candidaq; commendetur, de hac Plinius intelligendus non est.

I. Acorus verus, sive Calam. aromat. Officinarum.

Acorus, perperam Calamus aromaticus officinarum, Manardo, Trag. Matth. Cord. Gesner. Dod. Ad. Lob.

Calamus aromaticus vulgo, Amato, Mundellæ, Cæsalp.

Acorum, Lon. Cam. Tab. Ger. Eyst.

Acorum legitimum, Cluf. hisp. verum, Lugd.

Calamus noster, Iridis species, Ang.

II. Acorus adulterinus.

Iris in maritimis nascens, à Theophrasto & Plinio improbata.

Acorus, Brunf. Cord. hist. Lac. Cæsalp. Cam. Cast. Lob.

Acorus falsa, Cord. in Diosc. Ges. hor. vulgo, Cæsalp.

Acorum adulterinum, Trag. falsum, Matth. Cast.

Gladiolus luteis lilijs, Er. Cord. luteus, Fuch. ico. Lon.

Acorum officinarum, Fuch.

Acorus nostras, Ruel. palustris, Ad. Lob.

Acorus luteus falsus, Lugd.

Gladiolus aut Acorus falsus, Tur.

Gladiolus aquaticus, Ama.

Iris lutea, Dod. gal. Cord. hist.

Iris palustris lutea, Tab. Ger.

Iris agrestis, Ges. cat.

Pseudoiris, Dod. palustris, Eyst.

Butomon, Cluf. hist.

III. Acorus adulterinus Aquitanicus.

Acorus Aquitanicus, Ad.

China spuria, Acori effigie, Lob. ico.

G A L A N G A.

CUM Galanga, quibusdam Acori, nonnullis Iridis species videatur, & minor à recentioribus Græcis Cyperus Babylonica nominetur, huc omnium optimè referri possensusuimus. Græcis recentioribus γάλαγγα, Arabibus Galingian dicitur.

I. Galan-

I. Galanga major, Matth. Cord. hist. Ad. Lon. Lob. Cæs. Lugd. Tab.

Galanga crassa, Ama.

Galangam, Schoenanthi radicem, volunt Monachi in Mesuem.

Acorus veterum, Leoniceno & Brassau.

Acorus seu Galanga major, Fuch. comp. Corn.

Galanga crassior, Costæo.

Lancuaz Javanensibus, apud quos crescit, Linsc. par. 4. Ind. Orient. cap. 39. & Tab. 18.

Iridis genus, Clusio in Acoftam.

Galangam Garzias ab Orto & Acofta proponunt: quos secuti sunt Durantes & Lugd. historia: an eadem sit cum nostra Galanga

major, Clusius dubitat.

II. Galanga, & Galanga minor officinarum. Galanga, Ruel. Brassav. Mund. Ges. cat. Officin. Cæsalp.

Galanga minor, Matth. Cord. hist. Fuch. comp. Corn. (cui & Cyperus Babylonica,) Ad. Lon.

Lob. Acoftæ. Lugd. Tab. Ger. Linsc. part. 4.

Ind. Orient. cap. 39.

Galanga Indica, Ama.

Galanga tenuis, Costæo.

Lavandou Chinenfibus, apud quos nascitur, Linsc. lib. cap.

An Dioscorid. lib. 2. cap. 189. per Piperis radicem intellexit?

ZINZIBER EIUSQUE

Species.

ZINGIBER, cum folia Iridis & siliquam aliquatenus Xyridi similem habeat, de eo hic agendum: quod Diosc. lib. 2. cap. 190. *Σιγγίβερις*; Galeno & Oribasio *Σιγγίβερις* dicitur: Plin. lib. 12. cap. 7. *Zimpiberi*, & *Zingiberi* habet.

I. Zingiber.

Gingiber & Zingiber, Herbariis.

Zingiber, cypero cognata herba, Cordo.

Acofta pingit latissimis foliis, cum tamen ei Lacrymæ Jobi folia tribuat, ut & Monardes: at Adversaria, arundinaceis foliis, & rectius Lobelius in suo de Balsamo libello: hæc fecere, ut dubius essem, diversa ne forent. Accedit, quod Autor. 6. part. hist. Ind. Orient. cap. 38.

scribat, primò tenuioris arundinis speciem præ se ferre: & mox subjungit, crescere etiam velut Gladiolus: sic Svertius in suo Florilegio, foliis & flore Iridis pingit. Zinziber flore albo facie Iridis nominans.

Radices conditæ ex India Orient. adferuntur, Monarde monente; in nova Hispania & in

Cuba copiosè provenit, ut Joseph. Acoft. lib. 3. cap. 23. scrib.

Reperiuntur apud Aromatarios, radices albæ & rubentes: hæ rubricâ, illæ sæpè cretâ infectæ, quò à teredinibus, cui candidiores & molliores magis obnoxia, præserventur: hæ Zingiberis albi, illæ rubri nomine, ab Amato donantur.

II. Zingiber fuscum.

Zingiber intus fuscum, Cord. hist.

Mechin & Zingiber fuscum Officinis, Ad.

Zingiber fuscum, Lugd.

III. Zingiberi affinis cortice squamato.

Mechini rara varietas, Ad. Lob. ico.

Mechinum Penæ, vel Mechinum rarius, Lugd. Doronicum Arabum, Ponæ.

ZEDOARIA EIUSQUE

Species.

ZEDOARIA subjungitur, quia foliis & Gingiberis, sed majoribus, longioribus, & latioribus, ut & radice, & in Calecut Gingiber sylvestre dicitur, Garzia autore: à Javanensibus, apud quos in Sunda copiosè provenit, Canior nuncupatur. 4. part. Ind. Or. cap. 7. Sunt qui veterum Arnabo, & Zarnabum, & Zurumbet Arabum esse velint: recentioribus Græcis, *Zad'seg*, quam duplicem faciunt, longam & rotundam. Costus Syriacus Dioscoridis videtur.

I. Zedoaria longa.

Zedoaria & Veterum Arnabi altera species longa radice, Cord. hist.

Zedoaria radice longa, Cluf. in coroll.
 Zedoaria Officin. Zerumbeth five Zurumbeth,
 Avicennæ & Serapionis, Dod.
 Zedoaria seu Costus Arabicus, Ang.
 Zaduaria five Zadura herba, Ad.
 Zedoaria, Bras. Lon. Lugd.
 Zadura vel Zaduaria, Gef. cat. Ruel. Fuch comp.
 Zeduaria vulgaris, Guil.
 Zedoaria Officin. Lob. vulgò appellata, Cæs.
 Zedoaria Arab. Zurumbeth, aroma Zingiberi
 simile, Græcis prætermisum, Ama.
 Zedoaria, aliquibus Costi species, Diosc. Frag.
 II. Zedoaria rotunda.
 Zurumbethum, Cord. hist.
 Zedoaria Arabum, Guil.
 Zedoaria quæ rotunda est, Cluf. in coroll.
 Zedoaria loripes, Costæo in Mesuem.
 Zerumbeth & Zedoaria rotun. Ang. Fuch. com.
 Zedoaria rotunda, quæ Avicennæ Antora, Lon.
 Zerumbeth Serapionis, Lob.

Zerumbeth Javanensibus canior, Linsc. par. 4.
 Ind. Or. fig. 20.

Hæc à priori alia ratione non differt, quam
 forma, & ejusdem radice partes esse dicimus,
 quemadmodum Lobelius, & hist. Lugd. figura
 proponunt: quare utraq; indifferenter uti pos-
 sumus, Conditur etiam Saccharo, & Zingiberi
 præfertur.

II. Zedoaria tuberosa nigricans.
 Zerumbeth Serapionis, Cluf. in Garz. Lob.
 (quod cum rotunda junxit,) & Lugd.
 Zadura & Zedoaria, Cast.

IV. Zedoaria Geiduar dicta.
 Geiduar Avicennæ Garziæ & Lugd.
 Gedvvar Cluf. in exot. auctario.
 Zedoaria vera, Garziæ, Cæs.
 Sambaya Malays, Geiduar Chinenfibus, part.
 4. Ind. Or. c. 8.

Hanc Veronâ à Johanne Ponâ insigni Phar-
 macopœo accepimus.

COSTUS EJUSQUE SPECIES.

Costus sequitur, cum ejus species una Zingiberi similis sit, & initio Zingiberis sylvestris
 nomine vendiderint, Adversar. autoribus monentibus.

T8 & 658 species tres Diosc. l. 1. c. 15. proposuit: Arabicum, qui albus est: Indicum, qui
 niger & levis: Syriacum, qui gravis buxi colore. At Plin. lib. 6. cap. 12. duo fecit genera: ni-
 grum, & quod melius, candidans. Theoph. 9. hist. 7. Costum solum nominat, & quidem inter ea,
 quæ ad unguenta apta sunt. Officine, in dulcem & amarum dividunt, cum tamen Galeno
 omnis Costus amarus sit: at Actuaricus, Arabes secutus, Costi dulcis meminit. Verum hæc ra-
 dix cum recens est, nullius amaritudinis particeps est, candidiorq; persistit: cum autem vetu-
 state corrumpi incipit, amaritudinem & nigredinem contrahit.

I. Costus Arabicus Dioscoridis.
 Costus albus seu Arabicus, Cord. hist.
 Costus verus, Valerando.
 Zingiberis effigie Costus Arabicus & Syriacus:
 non tamen genuinus costus est, Ad.
 Costi quoddam genus, Zingiberis radicibus si-
 mile, Cluf. in Garz.
 Costus Arabicus, Cam. in Matth.
 Costus Arab. & Syriacus, Lugd.
 Cyperi Indi potius, quam Costi species, Co-
 stæo in Mes. At Paludanus notis in 4. part. In-
 diæ Or. c. 39. Syriacum ab Arabico distinguit,
 quatuor sibi esse genera scribens, Indicum ni-
 mirum, Arabicum & Syriacum, cum genere
 quarto alio, quod Zingiberi simile sit,

II. Costus Iridem redolens.
 Costus Garziæ, Acoftæ. Fragoso.
 Costus Indicus, Ama. Cluf. in Garz. Tab.
 Lugd.
 Costus facie radice centaurij majoris, Lob.
 Costus Lusitanicus, Cam. in Matth.
 Costus Indicus, Malays Pucho dictus, quo no-
 mine pingitur in 4. par. hist. Ind. Or. tab. 20.

III. Costus corticosus.
 Costus Molucensis corticosus rugosus, Ad. Lob.
 ico. Lugd. historia sub uno titulo & hunc, & se-
 quentes 4. & 5. posuit.

IV. Costus lignosus.
 Costus Molucensis lignosus fervidior, Ad. Lo-
 bel, ico.

Costus

Costus Molucanus, Tab.

V. Costus effigie radicis Solani furiosi, Ad. Lob. ico.

Costus alter peregrinus, Tab.

VI. Costus amarus Officinarum, seu Helenium, & Comagenium Discoridis.

Helenij Comagenij radix, Cord. in Diosc.

Inula Comagenia, Eid. hist.

Costus officin. Ad.

Costus amarus Pharmacop. Cam. ep. Matth.

Costus Comagenius adulterinus officin. Lobel. icon.

Costus officin. amarus Costæo, Lon. Cast. Tab.

Costus Officin. adulterinus, Lugd.

VII. Costus dulcis officin. centauro magno cognatus.

Costus dulcis officin. Lon. sed adulterin. Tab.

Costi Pharmacopolarum species major, Cam.

in Matth. lit. D.

Costus dulcis, Cast.

VIII. Costus adulterinus insipidus.

Costus alter litera B. notatus, Cam. in Matth.

IX. Costus Officinarum ingratus, sive Thapsiæ species.

Costi vice sæpè venditur & alia radix, per transversum in taleolas secta, crassitudine plerumque manum implens, foris fusca, intus candicans, cortice crasso, substantia rara, gustu acri admodum, & nauseosam salivam ciens, & quasi strangulans; & cum teritur, rancidam pinguedinem olens. Quare non Costus, sed Thapsiæ majoris, montis Gargani radix est, quæ non sine periculo intra corpus sumitur, quam Agrytæ corrupto nomine cum Italis Costones, quasi Costum amarum vocant. At Cæsalpino Ferulæ cujusdam radix est.

CURCUMA.

K *ῥαζεις ῥαζικὴ* Dioscoridi: *Indica herba, quæ Cyperis vocatur, Zingiberis effigie, Plin. lib. 21. cap. 18.*

I. Cyperi genus ex India, Matth. Fuch. comp.

Cyperus Indicus Dioscor. & Curcuma officin.

Cord. hist. Clus. corol. Lon. Lob. Cæsal. Tab.

Cyperum Indicum Brasau. & Cortæus suspicantur.

Cyperi tertia species, vel Indus, Ama.

Curcuma longa & rotunda, Cord. hist.

Cyperi Indica, Ges. cat.

Cyperus altera, radice lutea, Cast.

Terra merita, Ruel. Ad. Lob. ico. Lugd.

Duplex est, radice communiter longa, aliquando rotunda: hæc multò acrior existit, & cum Zingibere sæpè adfertur.

II. Crocum Indicum proposuit Garzias, folijs milij majoribus: & Acofta, folijs Orchidis Serapiæ distæ majoribus latioribusque.

Croci Indici, Acoftæ nomine, cum ejusdem figura, in Lugd. hist. proponitur.

Radix Zinziberis facie intus flava, Malaia, Cunhet. Linscot. par. 3. Ind. Or. c. 14.

Crocus Indicus, Lusitanis Saffran da Terra, planta lilio albo similis. Linsc. par. 4. Ind. Or. c. 3. & 7. cujus figura tab. 13. exhibetur: cui & Curcuma, cap. 8.

III. Ganti radix ac Zinziber ex China, qua Indi corpora sua fucant: part. 4. Ind. Orient. cap. 8.

IV. Tomon pute, radix Galangæ seu Curcumæ similis est, albicat, & ad illinenda corpora facit. l. c.

V. Caxumba, in Bantam Floers, quo in cibis condiendis & vestibus gossypinis tingendis utuntur; part. 4. Ind. Or. 7.

